

Hradištský

Zpravodaj

2-2023

Zajímavosti za humny

**Velký den pro
místní tiskárnu**

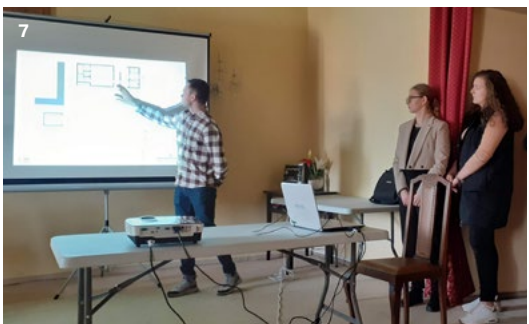
5

**Jednání
o výstavbě Billy
pokračují**

12

**Celoživotní
záliby hudebníka
a historika**

17

1
V průběhu ledna se uvolnil kus stropu s freskou J. V. Spitzera na zámku na chodbě v 1. patře. Restaurátorky zabezpečily strop proti dalšímu pádu, včetně některých míst v obřadní síni.

2
Navzdory nepříznivému počasí uspořádali členové SDH Pikovice v sobotu 11. března masopustní průvod. Veselé odpoledne si užili návštěvníci každého věku.

3
V sobotu 1. dubna se Rodinné centrum HraDítka zapojilo do akce Uklidíme Česko a postaralo se tak o generální úklid prostoru v centru obce, kde se nachází dětské hřiště.

4
Neděle 30. dubna se nesla v duchu pálení čarodějnic, obří vatru připravili členové SDH Hradištko, SDH Pikovice i spolek Ovčičky.

5
V neděli 26. března navštívili naši obec španělští dokumentaristé a zahájili tak přípravu natáčení dokumentu „Popel“ o španělských obětech z místního koncentračního tábora.

6
V průběhu dubna a května byl na dětské hřiště v ulici K Přehradě umístěn nový herní prvek v podobě lodi. O rozvoj a údržbu volnočasového areálu se stará spolek Ideseven.

7
Ve čtvrtek 4. května představili studenti architektury ČVUT první návrhy svých semestrálních prací na téma centrum obce Hradištko. Veřejná prezentace proběhla 24. června 2023.

8
V pondělí 8. května se konal pietní akt na památku obětí 2. světové války za účasti hostů z ambasád, Středočeského kraje, z okolních obcí a místních spolků a organizací.

Milí čtenáři,

když jsem připravovala článek o hledání středu naší země pro toto číslo Zpravodaje, přemýšlela jsem o tom, proč je střed tak důležitý. Pro kružnici nebo jiné pravidelné útvary a tělesa se to zdá být jasné. Když ale přemýšlíme o středu nikoli jako o bodě důležitém pro konstrukci, ale jako o centru, začínáme se přibližovat významu. Co je v centru (dění), je důležité. Co je uprostřed, bývá nejlépe chráněné. Zkrátka, centrum, střed, je místo důležité fakticky i obrazně. Ležet ve středu něčeho se také říká ležet v samém srdci. Naše obec leží prakticky ve středu Čech a na srdci ji jistě máme. O tom, že žijeme v krásném místě, není sporu. Že máme krásnou zemi, ví každý, kdo vycestoval a zase se vrátil. V tomhle čísle vám připomeneme některá známá, avšak mimořádná místa v našem nejbližším okolí.

Až se tedy budete v létě toulat krajem, rozhlédněte se. S hrdostí, protože hrdost není pýcha. A připomeňte si tu známou scénu z nestárnoucího filmu *Vesničko má středisková*, kde Rudolf Hrušínský jede pomalu (právě tou naší) krajinou, recituje Máchův Máj, a dodává: „To není země, to je zahrádka!“

Přeji vám krásné léto.

Hana Hradilová

Obsah 2–2023

Zprávy z obce

Co nás čeká a co jsme nečekali
Jak se vyvíjí jednání o výstavbě Billy
Co dělá komise pro rozvoj obce
Představujeme nové zastupitelstvo
Z jednání zastupitelstva obce
První hradištský participativní rozpočet
Nové přátelství se španělskou Busturií
Jak je možné získat informace o tom co se děje v obci a v okolí?
Odpady Hradištko 2020 | 2021 | 2022
Nová technika údržby obce
Zvyšuje se počet útoků psů
K čemu slouží mapa kriminality
Co dělat pro dobré sousedské vztahy

Zajímavosti za humny

Po turistické stezce
Secesní unikát – kostel sv. Jana Nepomuckého
Střed je uprostřed a basta fidli

Rozhovor

Foglar mi dal přezdívku Jáček

Místní firmy

Velký den pro Tiskárnu Hradištko
Už jste ochutnali pivo z Pikovaru?

Sport

Závodníci v rokenrolu jsou opět mistři ČR
Startuje nový oddíl kickboxu

Hradištský talent

Křehká judistka Viktorie Ausobská

Pamětníci vzpomínají

Pamětníci vzpomínají na... volejbal

Spolky

Co chystá Okrašlovací spolek Hradištko
Voraři na seznamu UNESCO
Hasič je od slova „hasit“
Zimní období bylo pro hasiče různorodé

Z přírody

Stromy jsou součástí našich životů

Tip na výlet

Kočárkem okolo Rajchardova a na Ovčičky
Na jaře se ve školce pořád něco děje

Napsali jste nám

Vzkazy od našich čtenářů

Školka

Na jaře se ve školce pořád něco děje

Kultura

V Café Kandík se představila další místní umělkyně
Oprava pikovického pomníčku
Třebsínské zvonění 1. července 2023

Různé

Rekordní jarní charitativní sbírka

Společenská kronika

Vítání občánků 15. dubna 2023

Znáte i jiné Hradištko?

Zpravodaj obce Hradištko 2–2023. Vychází 30. června 2023. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištká, Brunšova, Pikovic a Rajchardova. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 400 výtisků – zdarma. **Distribuce:** Obecní úřad Hradištko. **Tisk:** Tiskap, s.r.o. **Redakční rada:** Lucie Hašková, Mgr. Hana Hradilová, Bc. Rudolf Zděnek, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek. **Grafická úprava:** Ondřej Kahánek. **Adresa vydavatele a redakce:** Obecní úřad Hradištko, Ve Dvoře 1, Hradištko. **IČ:** 00241245. **e-mail:** redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz **Uzávěrka příštího čísla je 20. září 2023. Autor fotografie na titulní straně: Jiří Jiroušek**

www.hradistko.cz

Co nás čeká a co jsme nečekali

Konečně jsme po nestandardních letech měli pocit, že nyní je prostor pro realizaci plánovaných projektů. Události hned na začátku roku, kdy došlo na zámku k uvolnění části barokní fresky ze stropu chodby v 1. patře, nás však donutily plány změnit.

Pod dohledem památkářů v koordinaci se statikem, mykologem a dalšími profesemi probíhá restaurátorský průzkum pro stanovení sanačních postupů. Bohužel při tom byly zjištěny další plochy maleb, které bylo nutné provizorně zajistit. Příčinou degradace jsou původní vrstvené, nesoudržné materiály. S tím také souvisí přestěhování kanceláří v rámci budovy úřadu tak, aby nevznikalo riziko většího poškození a průzkum a následná rekonstrukce mohly probíhat za provozu úřadu. I přes tuto neplánovanou situaci, která nám výrazně zasáhla do každodenního chodu úřadu i plánovaných akcí, pokračujeme v rozpracovaných projektech. Dokončujeme projekt výstavby multifunkčního hřiště u tělocvičny a přístavby mateřské školy, která by měla zahrnovat prostory pro stravování žáků základní školy.

Změny v centru obce

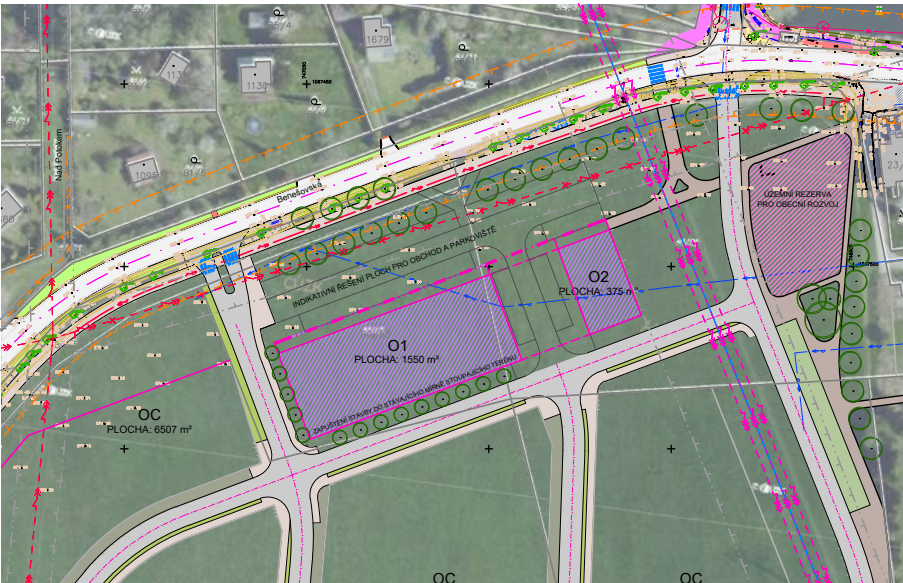
Viditelnou změnou je oprava zámecké zdi v centru obce. První etapa opravy, která probíhá pod dozorem památkářů, je těsně před dokončením a na ni naváže postupná oprava dalších úseků ohradní zdi. Veřejný prostor byl rozšířen o plochu bývalých zahrádek v ulici Tiskárenská. Prostor byl vyřezán a nyní zbývá plochu urovnat a osít. Komise pro rozvoj obce vytipovala místa pro umístění laviček, které se spolu s odpadkovými koši postupně rozmístují. Velké změny se dočkala zahrada školky, která se z iniciativy Okrašlovacího spolku Hradištko za finanční podpory Nadace Proměny Karla Komárka doplnila o řadu herních prvků a nových zákoutí. Novou volnočasovou aktivitu ve veřejném prostoru nabídne lezecká stěna, která bude nainstalována na zeď hasičské zbrojnice. Podařilo se nám získat dotaci z Ministerstva vnitra na pořízení devítimístného dopravního automobilu pro hasiče ve výši 450 000 Kč a ještě čekáme na výsledek dotačního řízení o kofinancování spoluúčasti obce ve výši 300 000 Kč z programu Středočeského kraje. Úspěšní jsme byli také s žádostmi o dotaci na výsadbu stromů v bikeparku na Brunšově a na nové technické vybavení knihovny.

Dopravní opatření

Palčivým problémem je ranní doprava před školou. Věřím, že výstavba chodníků, stavební úprava přechodu pro chodce a vybudování místa pro vysazení dětí, které budou realizovány v průběhu letních prázdnin, přispěje k bezpečnějšímu pohybu v okolí školy. Před přechody u Pivovarského rybníku na Benešovské bude proveden zvýrazňující a protismykový červený nástřik a na této komunikaci budou umístěny dva měřiče rychlosti s kamerami – v úseku před ČMSCH a na Brunšově. Na jejich pořízení se nám také podařilo získat příspěvek ze Středočeského kraje z programu Prevence kriminality. V průběhu druhého čtvrtletí došlo na obecním úřadě k personálním změnám. Agendu životního prostředí zajišťuje nová kolegyně Ing. Lucie Kroupová. Annu Vaníčkovou, která měla na starosti fakturaci vodného a stočného a odchází do důchodu, nahradila Lenka Roztočilová, údržbu obce doplnil Jiří Franěk. Novou pozici správce tělocvičny zastává Antonín Buňata. Děkujeme všem, kteří se na chodu a rozvoji obce podílejí. Každá pomoc, i ta sebemenší, se počítá.

Radka Svobodová
starostka

Jak se vyvíjí jednání o výstavbě Billy

Ačkoli má zastupitelstvo po komunálních volbách nové složení, jednání o vybudování prodejny potravin pokračují. Zájem firmy REWE Group provozující síť prodejen Billa trvá a má zájem o výstavbu prodejny v naší obci.

Nyní se dokončuje územní studie na plochu mezi Hradiškem a Rajchardovem, kterou územní plán schválil v 90. letech vymezil jako zastavitelnou. Tato studie nadefinuje především dopravní obslužnost celého území včetně chodníku, který propojí místní části Hradištko a Rajchardov. Na pozemcích ve vlastnictví obce vybuduje investor kromě budovy potravin také potřebnou infrastrukturu – chodník v ulici Pikovická a Tiskárenská, veřejné osvětlení, zeleň, autobusovou zastávku, přeložení části vedení nízkého napětí do země a novou přístupovou komunikaci k fotbalovému hřišti. Dotčené pozemky zůstanou v majetku obce, firma REWE Group bude nájemcem. Zastupitelstvo nyní jedná o základních podmínkách nájmu ve vztahu k vynuceným investicím. Dle předpokládaného vývoje a využití územního plánu katastrálního území Hradištko bude počet trvalých obyvatel

stoupat. To je jedním z argumentů, proč je většina zastupitelů pro stavbu prodejny potravin. Tím, že obec je a bude majitelem pozemku určeného pro stavbu retailové prodejny, budeme trvat na přijatelném vzhledu a umístění stavby. Předpokládáme, že budoucí stavba bude zapuštěna do stávajícího mírně stoupajícího terénu s využitím vhodných vzhledových materiálů. Plocha prodejny bude o velikosti cca 1 500 až 1 600 m², počítáme s rezervou pro možné rozšíření jiných obchodů, než jsou potraviny. Závěrem musím poznamenat, dokud nebude retailová prodejna a okolní stavby realizované, není nic definitivního.

Tomáš Pipota

Souhrn informací o průběhu jednání o výstavbě potravinového řetězce od počátku najdete na:
www.hradištko.cz/samo-sprava/rozvoj-obce

Co dělá komise pro rozvoj obce

Hradištskému zastupitelstvu přibyla loni na podzim nová komise pro rozvoj obce. Je to poradní orgán obce sdružující převážně místní architekty a jiné odborníky se zájmem o urbanistický, estetický a funkční rozvoj obce.

Díky architektovi Davidu Krausovi se podařilo oslovit dva ateliéry Fakulty architektury ČVUT, jejichž studenti zpracovali koncepci rozvoje centrální části naší obce jako svou ročníkovou práci. V sobotu 24. června ji přijeli představit a prodiskutovat se zájemci z řad obyvatel obce. Nejde o závazný dokument, ale spíše o záměry, kudy by se možný rozvoj tohoto cenného území mohl ubírat. Studenti naší obec spolu s vedoucím ateliéru navštívili a členové komise pro rozvoj obce s nimi území spolu se starostkou obce Radkou Svobodovou, místostarostkou Lucií Haškovou prošli a podali jim řadu informací o historii obce, prioritách i možných úskalích dalšího rozvoje. Uvidíme, co mladé hlavy nezatížené pohledem zevnitř vymyslí.

Markéta Šafránková
Mírka Flemrová

Představujeme nové zastupitelstvo

V minulém čísle jsme vás začali seznamovat se zastupiteli naší obce. Z původního plánu představit všechny najednou sešlo z prostorových důvodů, a tak dnes přinášíme další část. Všem jsme položili dvě stejné otázky a jednu pro každého jinou. Dnes tedy představujeme dalších pět.

1 Jaká byla vaše motivace pro kandidaturu do zastupitelstva, resp. s jakou motivací začínáte svou v práci v zastupitelstvu (v tomto volebním období)?

2 Co byste chtěli změnit, udělat, vybudovat, na čem se podílet, kde vidíte těžiště své práce? Jinými slovy, až se budete za 4 roky ohlížet, co by bylo (a věřím, že také bude) výsledkem vaší práce?

Jiří Ferencei
člen komise pro spolky

1 Nechci jen nezúčastněně sedět a poslouchat řeči typu „všechno dělají špatně, vše by šlo udělat lépe, pořádně nic nedělají“. Chci se aktivně zapojit.

2 Rád bych se podílel na rozvoji obce tak, aby se příštím generacím žilo na Hradištku lépe. A vzhledem ke zkušenostem z mé dlouholeté hasičské praxe u HZS hlavního města Prahy a znalostem o fungování všech složek IZS bych se především chtěl zaměřit na bezpečnost a pořádek v naší obci.

3 Máte zkušenost s tím, jak pracují v krizi složky IZS, a to i ze zahraničí. Jak byste tyhle zkušenosti chtěl využít ve své zastupitelské „misi“?

Mám pevné nervy a umím se v klidu orientovat a rychle se rozhodovat ve vypjatých situacích.

Tomáš Pipota
předseda finančního výboru

1 Důvodů pro kandidaturu jsem měl více než pro nepokračování. Mimo jiné, nechtěl jsem zahodit 16 let v zastupitelstvu. Musím připomenout, že poměry se mění. V roce 2018 mělo Hradištko na výběr 7 kandidátek a 77 spoluobčanů jako potenciálních zastupitelů, v roce 2022 to byly dvě kandidátky, 22 spoluobčanů jako

potenciálních zastupitelů. Mám za sebou osm let jako místostarosta, ve svém okolí jsem předem deklaroval, že nechci pokračovat ve funkci místostarosty, časově náročné, složitě se mi kombinovalo s prací a rodinou.

2 Když zůstaneme u podmiňovacího způsobu, tak bych chtěl, aby zastupitelstvo dořešilo plochu mezi Hradiškem a Rajchardovem – prodejna potravin, chodník, napojení hřiště a budoucích sportovišť, posunutí autobusové zastávky – to vše s ohledem na stávající rodinné domy a budoucí zástavbu. Počet trvale hlášených obyvatel našeho Hradištko roste, v roce 2002 nás bylo 1 297 trvale hlášených, v roce 2012 to bylo 1 860, minulý rok 2022 jsme evidovali 2 306 obyvatel. Kolik to bude v roce 2032, 2042 a dále? Je to nevyhnutelné a dáno územním plánem, který svoji podobu nabyl v devadesátých letech. A moje pracovní těžiště? Finance, právo, příjmy obce.

3 V tomto volebním období máme na radnici dvě ženy a vy jste opustil pozici místostarosty. Jaké pocity to provázejí?

Možná bylo na ustavujícím veřejném zasedání slyšet, jak velký kámen mi spadl ze srdce. Osm let jsem se obával situace, že starosta/starostka bude mít zdravotní komplikace nedovolující výkon funkce (tím nechci přivolávat nic zlého, naopak!) nebo že svoji funkci z nějakého důvodu položí. Věděl jsem, že pak bych byl v hodně nelehké situaci. Jaké pocity mě tedy provázejí? Opravdu obrovská úleva. Pryč jsou nekonečné myšlenky a stres, kdy usínáte s tím, co nestiháte, a budíte se s tím, co zase nestihnete a co se kde pokazí. Kdo nevyzkouší a nezažije, nepochopí. Nestěžujme si, nenadávejme na poměry, zapojme se jakýmkoliv způsobem.

Markéta Šafránková Bejkovská
předsedkyně komise pro rozvoj obce

1 Stejná jako pro založení Okrašlovacího spolku Hradištko. Zajímá mě veřejný prostor a komunitní spolupráce. Když jsme v Litomyšli viděli, jak to může v ulicích malého českého města vypadat, jak se dá krásně sladit staré s moderním, rozhodli jsme se usilovat o něco podobného i u nás v Hradištku. Zároveň je skvělé zjistit, že je tu spousta lidí, kteří se na tom také chtějí podílet.

2 Ráda bych, aby byla hotová koncepce rozvoje centra obce a alespoň některé dílčí části už i zrealizované. Ráda bych, aby se do vymýšlení, realizace i udržování našeho společného prostoru zapojilo co nejvíce lidí.

3 Které ze zkušeností nebo dovedností, které jste získala v neziskovém sektoru, považujete za stěžejní pro práci v komisi pro rozvoj obce?

Pravděpodobně zkušenosti s týmovou prací s kreativními lidmi, nadšenými pro nějaké společné téma. S prací, která není přesně limitovaná jedním pracovním místem ani pracovní dobou, u které si člověk musí sám hlídat termíny a při které je odměnou zejména dobrý pocit. Většina konkrétních věcí vzniká

z „ničeho“ alias „z idejí“. Při práci v neziskovce jsme takhle uváděli nápady do praxe. A při činnosti okrašlovacího spolku během posledního roku jsem se utvrdila v tom, jak moc důležitá je komunikace. Spousta zbytečných nedorozumění mezi lidmi vzniká z nedostatku informací, když spolu nemluvíme a nenasloucháme si.

Jiří Žemlička
předseda kontrolního výboru

1 Vadilo mi, že moje žena, která na Hradištku žije od narození, zde zná skoro každého. A já jako přistěhovalec ne. Zastávám rčení „Žij tam, kde bydlíš.“, proto jsem se rozhodl zapojit do místního dění a následně i kandidovat do zastupitelstva obce.

2 Byl bych rád, kdyby po tomto volebním období byla naše práce doslova vidět. A to především v centru obce, které je po letech chátrání dosti neuspořádané a potřebuje rekonstrukci.

3 Máte zkušenost z davelského zastupitelstva. Jak byste ji chtěl zúročit?

Poznal jsem, že tyto dvě obce, i přesto, že spolu sousedí, jsou velmi rozdílné. Věřím, že mé zkušenosti s tím, jak to funguje jinde, zde najdou své uplatnění. Stále ještě mám pohled na celou obec tak trochu zvenčí, a to se také mnohdy hodí.

Václav Hašek
předseda komise pro spolky

1 Mou motivací bylo podílet se na rozvoji obce a posouvat její spolkovou činnost kupředu. Zároveň jsem chtěl ukázat mladým lidem, že se dá i v tak mladém věku funkce zastupitele vykonávat a že pokud chceme něco změnit, nestačí o tom jen mluvit.

2 Jedním z mých hlavních cílů je zlepšit vzájemnou komunikaci mezi jednotlivými spolky a obcí. Určitě bych chtěl dokončit připravovaný projekt víceúčelového hřiště u tělocvičny a současně se podílet i na jeho realizaci. Za neméně důležitou považuji rekonstrukci zázemí sálu v „U budově“.

3 Jste nejmladším členem zastupitelstva. Považujete „mladé oči a svěží vítr“ za výhodu, nebo spíš naopak – a proč?

Spatřuji v tom spíše nevýhodu, protože mnoho starších lidí si určitě říká, co tam vůbec chce v pětadvaceti dělat? Vždyť nemůže mít ještě vůbec pojem o tom, co vykonávání takové funkce obnáší, nemůže rozumět tomu, o čem chodí obec. Na druhou stranu si vážím důvěry, kterou mi voliči dali, získal jsem hodně preferenčních hlasů. Rád bych všem ukázal, že když má člověk chuť a cílevědomost něco dokázat, tak na věku nezáleží.

Z jednání zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Uzavření Smlouvy směnné o výměně nemovitostí. Předmětem směny jsou nemovité věci, a to nově vzniklá pozemková parcela parc. č. 22/11 o výměře 184 m² ostatní plocha, manipulační plocha, doposud nezapsaná na příslušném LV z majetku obce a stavební parcely parc. č. st. 2119 o výměře 56 m², jejíž součástí je stavba bez čp./č.e. – průmyslový objekt, a parc. č. st. 2129 o výměře 128 m², jejíž součástí je stavba bez čp./č.e. – průmyslový objekt.

- Uzavření Kupní smlouvy na nově vzniklý díl „a“ oddělený z pozemkové parc. č. 463/129, dosud nezapsaný ve veřejném seznamu katastru nemovitostí. Odprodejem dílu „a“ a jeho přisloučením k pozemku p.č. 463/30 dojde k narovnání linií hranic pozemků v ulici Pod Vodojemem. Celková cena činí 33 000 Kč.

- Výkup a uzavření Kupní smlouvy na pozemky parc. č. 90/30 o výměře 88 m², orná půda, ZPF, parc. č. 90/43 o výměře 371 m², ostatní plocha, ostatní komunikace, a parc. č. 90/45 o výměře 190 m², ostatní plocha, ostatní komunikace. Celková cena činí 45 430 Kč.

- Výkup a uzavření Kupní smlouvy na pozemek parc. č. 813/5, o výměře 173 m², ostatní plocha, ostatní komunikace. Celková cena činí 12 110 Kč.

- Výkup a uzavření kupní smlouvy k pozemku p. č. 813/6, o výměře 82 m², ostatní plocha, ostatní komunikace. Celková cena činí 5 740 Kč.

- Uzavření Smlouvy o výpůjčce objektů garáží, které jsou součástí pozemků parc. st. 1955 a 1967 ve vlastnictví obce Hradištka za účelem dočasného uskladnění vybavení z prostor nově umístěné pobočky Pošta partner. Smlouva na dočasné bezúplatné užívání objektů se uzavírá na dobu určitou do 31. 8. 2023.

- Uzavření Smlouvy o výpůjčce části nemovité věci za účelem zřízení veřejného

místa zpětného odběru (MZO) odpadních pneumatik. Půjčitel touto Smlouvou přenechává vypůjčitelu k dočasnému bezúplatnému užívání MZO (část plochy v areálu Sběrného dvora, parc. č. 290/3). Odvoz zpětně odebraných odpadních pneumatik z MZO zajistí na vlastní náklady vypůjčitel.

- Obecně závaznou vyhlášku, kterou se vydává Požární řád obce Hradištka.

- Zásady participativního rozpočtu obce Hradištka pro rok 2023.

- Dohodu o přátelství a spolupráci mezi obcí Hradištka a španělskou obcí Busturia.

- Výsledek hodnocení nabídek a pořadí nabídek výběrového řízení zadávaného jako veřejná zakázka malého rozsahu pod názvem „Úprava stávajícího přechodu pro chodce a navazujících chodníků a vybudování parkovacího pruhu u ZŠ, Hradištka, včetně osvětlení přechodu pro chodce“. Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Petr Šach stavební, s.r.o. s nabídkovou cenou 1 594 188,80 Kč bez DPH.

- Směrnici č. 01/2023 Zásady a postupy při zadávání veřejných zakázek, která upravuje zásady a postupy obce při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu (VZMR) s dodavateli stavebních prací, dodávek a služeb. Směrnice stanovuje postup zadávání VZMR na základě výše předpokládané hodnoty zakázky.

- Odpis pohledávek za místní poplatky za obecní systém odpadového hospodářství ve výši 15 050 Kč. Jedná se o dlouhodobě nevymahatelné pohledávky za již neexistující objekty, na které byla již vytvořena 100% opravná položka.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- Informaci zastupitele J. Ferenceie o podaných žádostech o dotace z rozpočtu Středočeského kraje na kofinan-

cování spoluúčasti poskytnuté dotace z MV ČR na pořízení nového dopravního automobilu pro JSDH Hradištka ve výši 300 000 Kč a podané žádosti o dotaci na pořízení ukazatelů rychlosti ve výši 160 000 Kč.

- Informaci zastupitelky M. Šafránkové Bejkovské o navázání spolupráce s ateliérem Stempel – Beneš z Fakulty architektury ČVUT v Praze a zadání studentské semestrální práce na téma Centrum obce Hradištka.

- Informaci předsedy finančního výboru T. Pipoty o průběhu jednání se zástupci potravinového řetězce Billa o záměru výstavby retailové prodejny potravin.

- Informaci starostky R. Svobodové o dokončení projektové dokumentace na dopravní řešení křižovatky Benešovská a Šlemínská a vybudování přechodu pro chodce. Z důvodu udržitelnosti rekonstrukce komunikace bude realizace možná nejdříve v květnu 2024.

- Informaci místostarostky L. Haškové o získané dotaci z Ministerstva kultury z programu VISK 3 ve výši 77 000 Kč na pořízení nového technického vybavení knihovny.

Kompletní znění usnesení najdete na:

www.hradistko.cz/samo-sprava/dokumenty-zastupitelstva

První hradištský participativní rozpočet

Chcete se aktivně podílet na rozvoji Hradištka? Využijte participativní rozpočet. Obec vyhradila z rozpočtu částku, za kterou bude možné realizovat návrhy občanů na vylepšení veřejného prostoru.

Finanční částka na realizaci projektů participativního rozpočtu v roce 2023 činí 300 000 Kč. Minimální výše projektu je 10 000 Kč, maximální 200 000 Kč. Za součást ceny se považují provedené práce, realizované dodávky a projektová příprava. Cena je kalkulována včetně DPH.

Návrh může podat občan starší 15 let spřízněný s obcí Hradištka, typicky lidé s trvalým bydlištěm v obci, chataři, majitelé nemovitostí, lidé přijíždějící z okolí za prací a další podobné skupiny, kterým není rozvoj Hradištka lhostejný. Termín pro podání návrhů je stanoven od 1. května do 31. července 2023.

Návrhy se musí týkat projektů na majetku a území obce. Komise participativního rozpočtu posoudí jejich realizovatelnost, případně navrhne úpravu projektu do realizovatelné podoby. Všechny návrhy budou zveřejněny na webových stránkách participativního rozpočtu. O tom, které z nich se zrealizují, rozhodnou sami občané v elektronickém hlasování, které proběhne od 1. do 30. září 2023.

Realizaci vítězných projektů zajistí obec v případné spolupráci s navrhovatelem projektu. Navrhovatel bude o výsledek svého projektu po tři roky pečovat, pokud to charakter projektu umožní, například kontrolovat jeho stav a hlásit případnou nutnost opravy.

Lucie Hašková

Všechny zásady, pravidla a harmonogram participativního rozpočtu najdete na:

www.hradistko.cz/participativni-rozpocet.cz

Nové přátelství se španělskou Busturií

Zastupitelstvo schválilo na veřejném zasedání znění dohody o přátelství a spolupráci se španělskou obcí Busturia. Co má tato obec s Hradiškem společného?

Obec Busturia leží na severu Španělska v Baskicku. Má 1 200 obyvatel. Hlavním úředním jazykem je zde baskičtina, tzv. euskara. Tento jazyk je nejstarším evropským jazykem, který je izolovaným jazykem, což znamená, že není příbuzný s žádným jiným jazykem našeho kontinentu.

Z Busturie pocházel Angel Lecuana, jeden ze 34 španělských deportovaných do koncentračního tábora Hradištka. Ti byli zatčeni za 2. světové války ve Francii, kam se uchýlili po vítězství generála Franka ve španělské občanské válce. Franco vydržel v čele Španělska až do své smrti v roce 1975. Po celou dobu bylo téměř nemožné zjistit, co se stalo s těmi, kteří proti němu v letech 1936-39 bojovali.

Když se v roce 2021 dostal baskickému učiteli Unai Eguiovi do ruky dopis jednoho z přeživších, který podal svědectví o úmrtí Angela Lecuony z Busturie, rozpoutalo se pátrání po jejich osudech. Rodiny deportovaných se tak po 77 letech poprvé dozvěděly, co se stalo s jejich předky. Hradištka navštívily 12. dubna 2022, pátrání stále probíhá a díky tomu se dozvídáme nové skutečnosti. Tým španělských dokumentaristů připravuje dokument „Popel“.

V roce 2002 obec vstoupila do partnerského vztahu s belgickým městem Essen a přátelství mezi hradištskými a essen-skými hasiči trvá dodnes. Zastupitelstvo obce vyslyšelo zájem vedení obce Busturia a připravilo návrh partnerské dohody. Až tento návrh projedná i španělská strana, čeká nás jednání o společném setkání a podepsání dohody. Vědomí, že se z jejich popela zrodí nová přátelství, by bylo pro oběti nacismu, které zemřely na území Hradištka, bezpochyby útěchou.

Lucie Hašková

Jak je možné získat informace o tom, co se děje v obci a v okolí?

Každý z nás občas potřebuje vědět něco o obci, kde žije. Někteří se navíc zajímají o to, co se děje v bezprostředním okolí bydliště i u sousedů. Víte jak a kde všechny tyto informace hledat?

OFICIÁLNÍ ZDROJE INFORMACÍ O DĚNÍ V OBCI:

Úřední deska

Nachází se před budovou zámku, elektronicky je dostupná zde na:

www.hradistko.imunis.cz/edeska/

nebo přes odkaz na webových stránkách obce.

Webové stránky obce Hradištko

Obsah vytváří přímo pracovníci obce nebo zastupitelé. Najdete zde vše potřebné, formuláře, jsou zde prokliky na další weby místních spolků a organizací (hasiči, TJ, myslivci apod.), prokliky do aplikace Můj vodoměr, na elektronickou úřední desku apod. V dolní části webových stránek je možnost zřídit si zasílání novinek z webu přímo do e-mailu (mailing). To je výhodné zejména proto, že vám žádné podstatné informace neuniknou. Upozornění na novinky na stránkách obce přichází 1-3× týdně.

www.hradistko.cz

Místní rozhlas

Podle potřeby se pro upozornění na důležité události využívá také obecní rozhlas. Výhodou je, že hlášení mohou zaslechnout i ti, kteří jinak dění v obci přehlídají.

nesledují (např. chataři). Nevýhodou je, že není úplně spolehlivý – není slyšet ve všech částech obce, ne vždy posluchač srozumitelně zaslechne celé sdělení.

Zpravodaj obce Hradištko

Vychází třikrát ročně, adresa redakce je:

redakce@hradistko.cz

Do schránek občanů ho roznášejí místní školáci nebo senioři.

NEOFICIÁLNÍ A DALŠÍ INFORMACE O DĚNÍ V ČÁSTECH OBCE, VE SPOLČÍCH APOD. NAJDETE NAPŘÍKLAD ZDE:

Webové stránky a sociální sítě spolků a sdružení

Hasiči Hradištko

www.sdh-hradistko.cz mají i FB profil a vlastní nástěnku před zámkem

Hasiči Pikovice

www.sdh-pikovice.cz mají i FB profil

TJ Slovan Hradištko

www.tjslovanhradistko.cz
www.tj-slovan-hradistko-rokenrol.webnode.cz mají i FB profil

Okrašlovací spolek Hradištko

www.oshradistko.cz mají i FB profil

Na facebooku můžete dále sledovat Bikepark Hradištko, Jdeseven nebo Rodinné centrum Hradištko.

Webové stránky organizací a institucí

Obecní knihovna Hradištko

Kromě webových stránek

www.knihovna.hradistko.cz

spravuje i FB profil a instagram. Informace o dění v knihovně najdete i na nástěnce před knihovnou nebo před zámkem.

Základní škola Hradištko

www.zshradistko.cz mají i FB profil

Mateřská škola Hradištko

www.skolkahradistko.cz

Obě školy mají pro předávání informací rodičům a žákům své vnitřní informační systémy edookit a twigsee, částečně i nadále využívají starých dobrých nástěnek.

Samostatným zdrojem informací o dění nejen u nás jsou pochopitelně sociální sítě. Pozornosti doporučujeme zejména FB Hradištský zpravodaj a dále FB profily zájmových skupin a jednotlivců, např. I love Hradištko nebo Hradištko pod Medníkem.

Mirka Flemrová

Odpady Hradištko 2020 | 2021 | 2022

Druh odpadu	Množství odpadu v (t)	Náklady a výnosy z likvidace odpadů v Kč
Směsný komunální odpad	875.75 806.11 774.62	-2 706 255 -2 803 150 -3 080 789
Velkoobjemový odpad	121.74 140.00 139.56	-185 000 -271 610 -307 788
Dřevěný odpad	53.88 58.48 53.16	-28 600 -34 671 -17 787
Papír	38.41 66.72 72.74	Náklady na likvidaci tříděného odpadu -825 136 -836 384 -999 363 Bonus za třídění odpadu od EKO-KOMU +323 782 +636 695 +714 240
Sklo	35.58 60.72 62.30	
Plast+Tetrapak	41.26 83.66 77.43	
Bioodpad	119.52 171.41 130.21	0 0 -56 448
Jedlé tuky a oleje	0.4 1.12 0.58	+1 000 +1 080 +1 720
Suť	88.55 80.32 69.80	- 41 000 -34 495 -42 357
Železo a kovy	39.28 46.98 42.96	+121 134 +256 632 +220 160
Pneumatiky	6.46 3.9 5.02	-19 500 -11 797 -18 223
Zpětný odběr elektrozař.	38.04 33.04 50.1	+44 000 +76 839 +153 695
Textil	2.904 6.2 1.47	0 0 0
Nebezpečný odpad	8.67 11.38 10.66	-96 600 -103 580 -112 000

Suma	1 470.44 1 570.04 1 490.61	-3 902 091 -4 095 687 -4 634 755 +489 916 +971 246 +1 089 815
------	--------------------------------	--

Náklady na provoz sběrného dvora včetně vývozu kontejnerů a úklid okolo kontejnerů v obci	-2 000 000 -2 200 000 -2 500 000
---	--------------------------------------

Nová technika údržby obce

Jak se daří upravovat zanedbané plochy v centru obce, vznikla potřeba nakoupit novou techniku na jejich údržbu.

Obec proto zakoupila mulčovací nástavbu na HAKO 600, které má konečně celoroční využití. Toto zařízení nahradí svým výkonem práci dvou zahradních traktorů a velkou výhodou je možnost mulčovat mokré travní porosty při případném letním dešti nebo podzimních mlhách. Dalším novým pracantem je vysavač listí, který výrazně urychlí podzimní úklidové práce.

Jiří Auterský

Zvyšuje se počet útoků psů

V poslední době jsme v naší obci zaznamenali několik případů útoků psů na jiného psa nebo přímo na majitele, který svého psa bránil. Připomeňme si tedy základní pravidla, co je nutné dodržovat při venčení psů na veřejném prostranství.

Platí, že za zvíře je odpovědný vždy jeho vlastník. Volně pobíhání psů po obci nemusí být samo o sobě protiprávní. Pokud by však psi někoho zranili či způsobili jinou újmu, mohlo by jít o přestupek či trestný čin. Obec má od roku 2005 platnou obecně závaznou vyhlášku o veřejném pořádku, která ukládá povinnost mít psa na vodítku na veřejném prostranství v souvisle zastavěných částech obce. Volný pohyb psů mimo zastavěné území upravuje zákon o myslivosti, který zakazuje nechat psy volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele. Je třeba mít také na paměti, že v červnu se ve volně přírodě rodí nejvíc mláďat, a psi se tak mohou na loukách při setkání se srnčaty změnit v lovce, případně v oběť útočné bachyně.

Na majitele psů apeluje i policejní preventista: „Aby se předešlo nepříjemným situacím a případným následným incidentům, je třeba si uvědomit, že volně pobíhající pes může být nebezpečný pro své okolí. Pes může napadnout nejen lidi, zejména chodce a cyklisty, ale i ostatní zvířata. Může také zavinit dopravní nehodu nebo způsobit škodu na majetku. Následky útoku psa na člověka, především jedná-li se o psa větší rasy a dítě, mohou být velmi závažné," uvedl por. Bc. Zdeněk Chalupa.

Lucie Hašková

K čemu slouží mapa kriminality

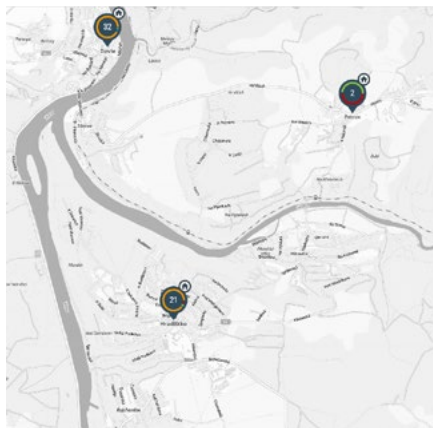
Aplikace Mapa kriminality pro veřejnost přináší veřejnosti informace spravované Policií ČR k lokalizaci trestných a správních deliktů. Je dostupná na adrese

www.kriminalita.policie.cz

Aplikace obsahuje základní údaje o přestupcích a vybraných druzích trestných činů, které byly ve zvoleném období na policii oznámeny, nebo které policie odhalila vlastní činností. Zobrazují se ty druhy trestné činnosti, jejichž zveřejnění může mít preventivní charakter a nebrání taktickému hledisku. Typově se jedná např. o násilnou trestnou činnost, majetkovou trestnou činnost, extremismus, drogovou kriminalitu atd.

Lucie Hašková

-   **Násilná**
-   **Požáry, výbuchy**
-   **Krádeže vloupáním**
-   **Krádeže**
-   **Podvody**
-   **Jiná majetková**
-   **Obecné nebezpečná**
-   **Dopravní nehody**
-   **Toxikománie**
-   **Zbraň**
-   **Extremismus**
-   **Přestupky**

Co dělat pro dobré sousedské vztahy

Před nastávající zahradní a turistickou sezónou připomínáme, že na základě obecně závazných vyhlášek je v obci:

- **POVOLENO** na zahradách pálit suché zbytky rostlin, suchou trávu a listí pouze ve středu od 15 do 18 hodin a v sobotu od 13 do 18 hodin. Rozdělávání ohňů může být v průběhu sezóny ještě omezeno, například v souvislosti s dlouhotrvajícím suchem, doporučujeme proto sledovat webové stránky obce.

- **ZAKÁZÁNO** používání hlučné domácí a zahradní techniky (pily, křovinořezy, sekačky na trávu aj.) ve dnech pracovního klidu (v neděli) a ve státem uznaný svátek mezi 12.-22. hodinou.

- **ZAKÁZANO** rušit noční klid (například reprodukovanou hudbou) mezi 22. hodinou večerní a 6. hodinou ranní následující den. Výjimku mají některé tradiční větší akce pořádané na území obce (například letní pout spojená s taneční zábavou, pálení čarodějnic, trampská setkání, oslavy silvestra apod.).

Zajímavosti za humny

Přichází letní sezona, a tak jsme zvolili jako téma tohoto čísla několik zajímavostí z blízkého okolí, které byste si mohli zvolit za cíl svého nedělního nebo prázdninového výletu. Klub českých turistů slaví v těchto dnech 135 let, a protože po celou dobu pečuje o turisty, není divu, že se značením cest začínal právě na trase ze Štěchovic ke Svatojanským proudům. Až se po ní vydáte na výlet, můžete se zastavit ve štěchovickém kostele. Je součástí farnosti, do které patří také naše obec, a je to vpravdě unikát. A článek o hledání středu Čech vás snad také inspiruje k nějakému výletu. Přeji vám pěkné počení a suché stezky při vycházkách do blízkého okolí.

Téma zpracovala a připravila
Hana Hradilová

O tom, že žijeme v turisticky atraktivní lokalitě, jistě nikdo nepochybujeme, a tak se vydejme na výlet nejen po pěších stezkách, ale i trochu do historie.

Klub českých turistů od počátku své existence v roce 1888 sdružuje zájemce o turistiku a pobyt v přírodě. Od začátku se v něm angažovali vlastenci, kterým byla myšlenka pohybu v přírodě blízká, a ukázalo se, že jsou to také lidé s podnikavým duchem. Dokázali si vlastními silami vydělat nejen na značení a úpravu turistických cest, ale také na stavbu turistických chat nebo rozhleden. Pavilon, který nechali vybudovat pro Jubilejní zemskou výstavu v roce 1891, dodnes stojí u paty Petřínské rozhledny (se slavnou diorámou a zrcadlovým bludištěm). Také stavba lanovky na Petřín jimi byla iniciována. Byli propagátory nejprve pěší turistiky, posléze také lyžování, vysokohorské turistiky, horolezectví a vodáckého sportu.

Unikátní síť tras

Od svého vzniku dodnes pečuje Klub českých turistů mimo jiné o turistické značení. V celé republice je díky nim vyznačeno více než 44 tisíc km a tuhle síť tras, které nás zavedou na známá i méně známá místa, nám může v dobrém závidět celý svět. O její údržbu se starají skoro dvě tisícovky dobrovolných značkařů,

kteří každoročně obnoví zhruba třetinu. Již více než sto let vypadají značky jako dnes. Jsou to obdélníčky 10×10 cm, ve kterých je barevný pruh uprostřed ohraničen shora i zdola pruhem bílým. Úplně původní značení bylo pouze červenobílé a o trochu větší.

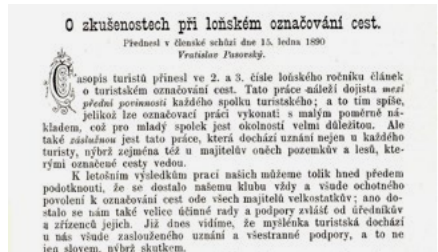
První vyznačenou turistickou trasou byla v květnu 1889 ta ze Štěchovic do Svatojánských proudů. Po napuštění štěchovické přehrady byla její trasa pozměněna, a tak zůstává sice nejstarší, ale po své původní trase již nevede. Byla částečně obnovena v roce 2014 i s historickými značkami a směrovkami. Hned druhou vyznačenou (a nejstarší dochovanou) je cesta z Berouna přes Svatého Jana pod Skalou na Karlštejn, která dodnes vede po své původní trase.

Těžkosti prvních značkařů

Práce značkařů nebyla snadná, což se můžeme dočíst v dobovém tisku. Ukázka je z Časopisu turistů z roku 1890 a ze stejného časopisu pochází i fotografie prvních značkařů. „Pan hrabě z Aichelburgu dal podniknout na jaře r. 1889 svým nákladem zředit novou cestu přes Červený vrch; a když jsme s p. Prokopem dne 11. května zavítali do Štěchovic, abychom prozkoumali obě cesty, pracovalo se již pilně na nové cestě. Nebylo tudíž ještě možno přikročiti k označování; kromě toho stihla nás nehoda zblouděním a důkladným promoknutím za silné jarní bouřky. Avšak ani té nepohody nikterak

nelitujeme. Třeba jsme promokli tehdy až na kůži a zkusili větrem i chladem mnohou nepříjemnost – nic jsme si z toho nedělali. Neboť velebná byla tehdy příroda v rozbourání všech živlů! Rachocení hromu se rozléhalo a rozmnožovalo do stonásobna nesčíslnými odrazy v oněch labyrintech skalních; prameny a bystřiny vyskakovaly a rodily se téměř pod nohama našima – a my ubožáci bloudili v té nesnázi bez vůdce hned s kopce, hned zase vzhůru do strmé stráně. Mapy měli jsme sice, ale pečlivě uschované v kapsách, aby se nerozmočily, a kompas samotný nebyl nic platný. A přese všechnu nepohodu nás velkolepost krajiny unášela k obdivu! Teprve na parniku sušili jsme své promoklé šaty u parního kotle.“

Neméně zajímavou zprávou ze stejného dobového tisku je jistě zmínka o velmi vstřícném přístupu majitelů pozemků.

Časopis turistů, ročník 1890

Klub českých turistů slaví právě v těchto dnech 135 let své existence, a tak jeho členům popřejme hodně nadšení do práce, která často není vidět, ale s jejímiž výsledky se setkáváme doslova na každém (turistickém) kroku.

S použitím informací z webu www.kct.cz a za laskavé spolupráce KČT.

Hana Hradilová

První značkaři při práci (dobový titulok)

Secesní unikát – kostel sv. Jana Nepomuckého

Projekt štěchovického kostela zasvěceného patronu Svatojánských proudů, loďařů, vorařů, šífařů, mlynářů a zpovědníků sv. Janu Nepomuckému, byl svěřen muži nad jiné povolanému, navrhovateli do- stavby Svatovítské katedrály, architektu Kamilu Hilbertovi. Architektonické řešení štěchovického kostela je ojedinělé.

V mnoha publikacích je označován jako vzor slohu nové secese. Dnes v kostele vidíme ve své době kontroverzně přijímanou „nesourodou všehochuť“, která v sobě snoubí jak eleganci secesní, tak antickou s byzantskými motivy spolu se slohem románským a renesančním. Chrám postavený z rozpočtu vskutku skromného citlivě zapadá do okolní povltavské krajiny. Budova kostela stojí vprostřed návrší a odstupňování střechy je podobno odstupňování kopců za ním lemu- jících obzor. Dodržena chrámová orien- tace směřuje hlavní průčelí k jádru obce.

Fasáda plná zdobných prvků

Zdivo kostela je z plných cihel, oboustranně omítnuté. Sloupy jsou z že-

lezobetonu stejně jako vodorovné kon- strukce včetně kleneb. Dřevěný krov nese střechu z bobrovek na hustém laťování. V secesi oblíbená asymetrie (patrná také ve vnitřní výzdobě chrámu) je uplatněna v umístění věže, secesním prvkem je rovněž jednoduchý princip postupného ubývání hmoty směrem nahoru, patrný na konstrukci věže. Jednoduchost až stro- host hrubé stavby chrámu je ve fasádě kontrastně doplněna značným množ- stvím pískovcových zdobných prvků.

Výmalby v kontrastu zelené a oranžové podpořené světelnými poměry navozují byzantskou atmosféru.

Nad vstupním portálem je pískovcový reliéf poprsí sv. Jana Nepomuckého od Čeňka Vosmíka. Štítu hlavní lodi domi- nuje reliéf Piety s dvěma klečícími an- děly od Vojty Suchardy, který je rovněž autorem dalších zdobných prvků fasády kostela. Za povšimnutí stojí dvacet konzol podstřešní římsy, tzv. klenáčků se zoomorfními a jinými bizarními motivy pod římsou severní stěny. Zábradlí čtyř

věžních oken zdobí symboly evangelistů (lidská tvář, orel, hlava býka a hlava lva).

Vnitřní členění kostela

Kostelní dispozice je jednoduchá. Hlavním prostorem je bazilikální trojlodí s připojeným obdélným kněžištěm, ukon- čeným třemi apsidami. Hlavním vchodem vstupujeme do západní předsíně, která nese ráz románského kostela. Zděná kruchta s pneumatickými varhanami je podepřena masivními pilíři a sloupy. Ote- vírá vstup do hlavní lodi kostela.

Boční lodi jsou sklenuty třemi poli kří- žové valené klenby s lunetami. Originálně působí řešení povrchů kleneb a sloupů bočních lodí, které jsou tvořeny prostým betonovým materiálem bez omítek, místy se zřetelným neopracovaným otis- kem „šalování“. Velká boční okna s vitráží zobrazují české světce (vlevo) a sv. Josefa (vpravo).

Křížová cesta byla pro kostel věnována v roce 1944 bazilikou sv. Václava na Smíchově.

Oltářní obraz mecenáše

Presbytář je od hlavní lodi oddělen je- diným schůdkem a vítězným obloukem s motivem beránka. Po levé straně je jed- noduše zdobená dřevěná kazatelna, po- depřena sloupkem (podle původního ná- vrhu K. Hilberta). Ten navrhl i mohutné „věčné světlo“. Dalšími třemi schůdky je vyvýšen hlavní oltář s dřevěnou bystou sv. Jana Nepomuckého (Sucharda), snímatel- ným křížem nad svatostánkem a obrazy čtyř evangelistů na dřevěných deskách. Vnější křídla jsou upevněna panty a oltář lze (v době postní) „zavřít“. Dvířka svato- stánku uprostřed hlavního oltáře nesou plastickou řezbu chleba a vinných hroznů a řeckých písmen alfa a omega.

Krásné dřevěné oltáře najdeme i v ap- sidových zakončeních postranních lodí kostela. V levé boční lodi nacházíme oltář mariánský. Mezi oltářními obrazy Marie s dítětem Ježíšem na klíně, apoštolů a an- dělů si na pravé straně všimneme vyob- razení fundátora Matěje Rady s andělem a siluetou kostelní věže.

V apsidě pravého bočního oltáře sv. Kříže najdeme „zavírací“ obraz mrt-

vého Krista v tzv. Božím hrobě. Za pravou boční lodí, přímo pod věží, je situováno baptiserium s unikátní masivní křtitelnicí z pěchovaného betonu napodobujícího kámen. Ornamenty ve výzdobě křtitelnice pocházejí rovněž od V. Suchardy.

Různorodá výzdoba interiéru

Z pravé chrámové lodi vycházíme buď sakristií spojenou s topnou komo- rou vybavenou i komínem, anebo kolem ozdobné kropenky, jižní předsíní vyz- dobenou mohutnými sloupy se Suchar- dovými ozdobnými hlavicemi, směrem k faře. V původních plánech měla být fara s tímto vchodem do kostela propo- jena krytou chodbou.

Secesní rostlinné a geometrické mo- tivы dekoru interiéru se liší pilíř od pilíře, arkáda od arkády. Výmalby v kontrastu zelené a oranžové podpořené světelnými poměry navozují byzantskou atmosféru.

Po obvodu kostela najdeme dvanáct oz- dobných křížků ze slacenými středy, které jsou na místech, kde světitel kardinál Leo ze Skrbenských při konsekraci pomazal kostel posvátným olejem. Křížová cesta byla pro kostel věnována v roce 1944 ba- zilikou sv. Václava na Smíchově.

V současnosti má kostelní věž instalo- vané dva zvony. Z původních čtyř, Panny Marie, sv. Matěje, sv. Jana z Nepomuku

a umíráčku, zbyl pouze umíráček, který jediný přežil obě války a nebyl zabaven (a roztaven). V roce 1978 byl k umíráčku darem pořízen nový zvon Panny Marie.

Součástí realizace sakrálního kom- plexu štěchovického chrámu bylo také vybudování místního hřbitova a fary. Kostel s farou je od roku 1958 památkově chráněn.

Historie kostela sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích v datech:

1853 – umírá fundátor kostela, obchod- ník se dřívím Matěj Rada a v závěti od- kazuje 20 089 zlatých a 37 krejcarů na koupi pozemku, stavbu kostela, fary a hřbitova ve Štěchovicích.

1862 – započato živelné svázení staveb- ního materiálu k výstavbě kostela, povo- lení ke stavbě však nebylo uděleno.

1869 – stavební materiál postupně roze- brán a správy Radova nadačního fondu se ujímá Arcibiskupský úřad v Praze.

1889 – vybrán a zakoupen pozemek pro výstavbu kostela.

1905 – zadán projekt kostela architektu Kamilu Hilbertovi.

1907 – jmění nadačního fondu vzrostlo na 253 849 Kč a 34 haléřů, což postačuje k realizaci projektu.

1911 – započata výstavba kostela.

7. prosince 1913 – stavba ukončena, na věž vyzvednuty a zavěšeny čtyři zvony.

9. října 1915 – původně stanovený ter- mín slavnostního vysvěcení kostela, zma- řeno povodní.

23. října 1915 – kostel sv. Jana Nepo- muckého vysvěcen kardinálem Leem ze Skrbenských.

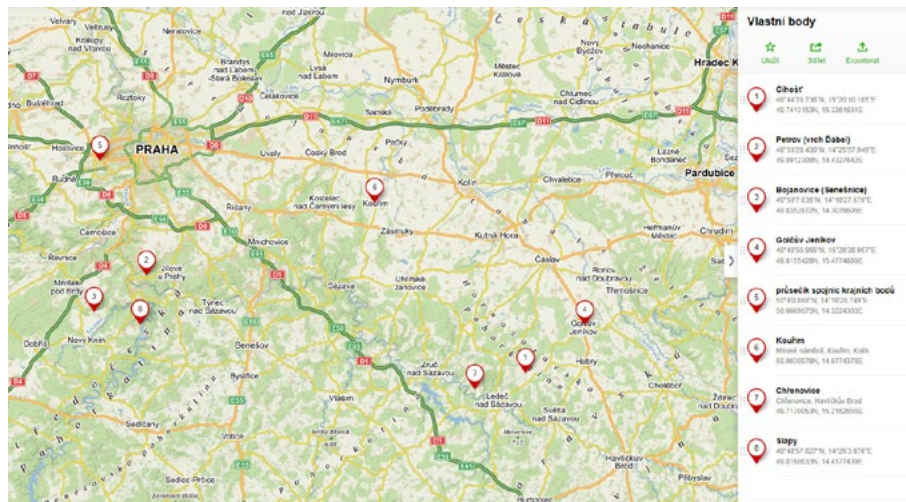
1918 – ostatky fundátora Matěje Rady převezeny na štěchovický hřbitov.

Daniela Schröffelová

Zdroj: Štěchovická archa. Kostel svatého Jana Ne- pomuckého ve Štěchovicích. Štěchovice, 2015. (redakčně zkráceno)

Foto: letecký snímek Jiří Jiroušek
oltář Miloslava Zahálková

Střed je uprostřed a basta fidli

Mapa ČR s vyznačenými středy www.mapy.cz/s/mazogeze

Jako obyvatelé Středočeského kraje žijeme uprostřed Čech. Někde tady by tedy střed Čech měl ležet. Vezmeme-li v úvahu celou Českou republiku i s jejím nepravidelným tvarem, hledání středu se ještě trochu zkomplikuje. A to ani nemusíme přemýšlet nad tím, že se hranice naší země při průchodu dějinnými událostmi měnily. Určit střed naší země totiž není jen tak.

Kromě potíží s členitými hranicemi regionu, jehož střed hledáme, je potřeba ještě vznést otázku, jaký střed vlastně máme na mysli. Geometrický, astronomický, střed diagonál či průsečík spojnic krajních bodů, výškový anebo podle výskytu určitého jevu. Pokusím se v tom tedy udělat trochu jasněji.

Budeme-li uvažovat o **geometrickém středu ČR**, pak hledáme těžiště nepravidelného útvaru (opakování ze školy: je to, jako kdybychom vystříhli mapu země z kartonu a hledali bod, ve kterém tento nepravidelný útvar podepřeme tak, aby se udržela vodorovně). Lze to spočítat s velkou mírou přesnosti a je to velká matematika. Pro zájemce: vážený průměr těžišť skoro tři tisíc trojúhelníků, na které republiku rozdělíme. Tenhle bod leží v obci Číhošť na Vysočině (ano, je to ta Číhošť z tzv. číhošťského zázraku a smutného příběhu pátera Toufara). V mapě je to bod č. 1.

se odvozuje další střed, který se určuje jako **průsečík diagonál nejmenšího opsaného čtyřúhelníku**. Představme si to tak, že těmito krajními body vedeme přímky, které jsou příslušnými rovnoběžkami nebo poledníky a republiku tak uzavřou do obdélníku, ze kterého ani kousek nekouká. Průsečík úhlopříček je pak tímto středem. Tento bod je v Golčově Jeníkově (bod č. 4), tedy jen pár kilometrů od výše zmíněné Číhošti.

Spojíme-li nejsevernější bod s nejjižnějším a nejzápadnější s nejvýchodnějším, tyto dvě úsečky se protnou v dalším zkonstruovaném bodě (v mapě č. 5). Tento střed leží v Praze-Řepích. No – a když jsme u té Prahy, logicky je již roky považována za střed ekonomický i kulturní.

Astronomové stanovili střed České republiky jako místo, které se nachází na průsečíku 50. rovnoběžky severní šířky a 15. poledníku východní délky.

Geometrický střed Čech (tedy bez Moravy) je ten, který najdeme na Petrově nedaleko vrcholu kopce Dábel (v mapě bod č. 2). Kdybychom do tohoto bodu zapíchli kružítko a sestrojili kružnici („skoro vepsanou“), která se dotkne hranic s Moravou, Polskem, Rakouskem a Německem, její poloměr by byl 105 km.

Skoro stejná vzdálenost – 104 km – je tím číslem, ke kterému dojdeme, hledáme-li **střed Čech určený hranicemi území**. Hledáme totiž místo, z něhož je součet všech přímých vzdáleností na hranice území největší. Ten leží v nedalekých Bojanovicích, v osadě Senešnice (bod č. 3).

Od krajních bodů ČR (ležících nejvíc na severu, jihu, východě a západě)

Najdeme ho v obci Kouřim (bod č. 6) a z něho se počítají okamžiky astronomických úkazů. Označuje se jako **astro-nomický střed ČR**.

Pro výpočet **výškového středu ČR** budeme opět hledat těžiště, ale už bychom nepodpírali z kartonu mapu plochou, ale plastickou, na které by hory tvořily reliéf. V tomto případě se střed ČR posouvá do obce Chřemovice ležící mezi Ledčím a Zručím nad Sázavou (bod č. 7).

Střední nadmořská výška ČR se počítá jako průměrná výška spočítaná z více než milionu bodů rovnoměrně rozložených po celé republice. Znářoňovala by ji vrstevnice ve 447 m. n. m. To je shodou okolností nadmořská výška Chlumu, který leží jen těsně za

hranicemi hradištského katastru. Z tohoto pohledu je naše obec vlastně také skoro uprostřed.

Posledním (avšak jen v našem výčtu) **je střed populační**. Ten se počítá podle rozmístění sídel vážených počtem jejich obyvatel. Ten se samozřejmě v čase mění, jak se lidé stěhují do větších měst nebo naopak, a jeho poloha se poslední roky pohybuje přibližně v místech, kde se setkávají kraje Pardubický, Vysočina a Středočeský.

Vezmeme-li v úvahu většinu středů Čech, o kterých tu byla řeč, jsou blízko nás. Ještě jeden tu ale zůstává – najdeme ho v lesích v katastru obce Slapy kousek od kapličky Na Rovínku, a leží mimo značené turistické trasy. Tenhle „**střed Království českého**“ je vyznačen v mapách a jsou to tři pískovcové kříže, kterými v roce 1878 nahradil neznámý mecenáš čtyři původní, dřevěné. Kdo a kdy ho vyznačil, natož jak k jeho

určení došel, však nevíme. Snad Jakub Záhorský, jehož rodina žila v obci Lahoz, kterou pohltily vody Slapské přehrady. Jako tajemný cíl nedělního výletu se ale jistě hodí (bod č. 8).

Jak je vidět, není to s tím středem tak jednoduché. Mnoho z popsanych středů Čech však leží blízko Hradištska, takže uprostřed opravdu jsme. A jestli ne úplně přesně, tak to asi není důležité. Ona nakonec ani ta středa neleží úplně uprostřed týdne.

Hana Hradilová

Zdroj: mapy.cz
Foto: Jiří Jiroušek

Foglar mi dal přezdívkou Jáček

Jeho jméno je známé jak mezi zájemci o nedávnou historii, tak mezi milovníky country hudby. Vymyslet otázky pro rozhovor s JAROSLAVEM ČVANČAROU nebylo vůbec jednoduché, protože jeho život je plný zajímavých příběhů a osudových setkání.

Kdy se ve vás probudil zájem o historii?

Jsem ze starého českého rodu z Polabí. Můj bratr je písmák a zpracoval už mnohé, co se týká našeho rodu. Náš praděda bojoval v roce 1866 u Hradce Králové, byl 14 let na vojně. Náš dědeček padl na italské frontě za Rakousko-Uhersko, i když to byl český vlastenec. V období heydrichiády byli tři naši příbuzní zastřeleni v Kobylnicích. Náš bratranec si vzal za manželku Židovku, která utekla z trans-

portu do Treblinky a jako jediná z rodiny se zachránila. Dobří Poláci jí pomohli sehnat falešné doklady a byla nasazená jako árijka v Berlíně na nucené práce, kde se seznámila s naším bratrancem, který si ji po válce vzal za ženu. To jsou příběhy, které mě nemohly nezajímat.

Co bylo tedy první, po čem jste začal pátrat?

Zejména jsem chtěl zjistit, proč byli moji příbuzní zastřeleni v Kobylnicích. Jeden byl zavražděn 30. června 1942 ve velké skupině plukovníka Josefa Mašína, dva byli zastřeleni hned na začátku druhého stanného práva za pomoc komunistickému odboji. Doteď se mi to ale nepodařilo objasnit. Pátrání po historii mě uchvátilo jako droga a už mě nepustilo.

Komunistický režim vám však studium historie neumožnil. Jakou jste tedy objevil cestu k bádání?

Do archivu jsem samozřejmě přístup neměl. Využíval jsem toho, že jsme jezdili s kapelou po celé republice. Vždycky jsem si zjistil, kde žijí příbuzní někoho zajímavého, a tyto lidi jsem navštěvoval. Například na Slovensku jsem se setkal s Gabčíkovými. Kopíroval jsem si fotky a zapisoval si jejich vzpomínky a takhle amatérsky jsem začínal. Vůbec jsem netušil, že jednou budu profesionál a budu pracovat v Ústavu pro studium totalitních režimů, a že mě dokonce za to prezident vyznamená.

U toho se zastavme. V loňském roce jste od prezidenta Miloše Zemana převzal státní vyznamenání – medaili Za zásluhy I. stupně. Co to pro vás znamenalo?

Navrhli mě lidé, kterých si velice vážím. Seděl jsem ve Vladislavském sále poblíž dcery prezidenta Trumpa a dcery Karla Čáslavského – vůbec, byl jsem

v dobré společnosti. Se Zemanem jsem trochu problém měl, a nakonec mé obavy potvrdil. Při ceremoniálu začal vysvětlovat, proč nehodlá vyznamenat bratry Mašiny.

Když lidé něčemu věří, těžko od svých pravd upouští.

Že nemůže vyznamenat lidi, kteří někoho podrželi. Dobře, je to jeho názor, ale proč o tom vůbec mluvil? Navíc, řekl několik nepravd. To bylo podle mého názoru nevhodné.

Jakému historickému tématu se nyní věnujete a co jste v poslední době vypátral?

Teď se mi podařila odhalit věc související se smrtí Jana Masaryka. První, kdo byl u jeho těla, byl plukovník Miloslav Nečásek z pražské mordparty. Po čtyřech hodinách byl odvolán a případ převzala komise státní bezpečnosti.

Jemu to ale nedalo, a tak začal pátrat soukromě, protože mu neseděla spousta věcí. Postupně shromáždil zdrcující fakta, ale ještě v 80. letech o tom nemohl mluvit. A když už mohl, tak se zase bál. Mně osobně to všechno řekl, i jména a argumenty. Jeho verzi mám i podloženou. Celá ta věc byla dlouho zpolitizovaná. Ministrem vnitra byl Václav Nosek, který sice vypadal tiše a seriózně, ale přitom byl tvůrcem nebestiálnějších metod StB.

Právě on vyšetřovací komisi odvolal, ale ne proto, že by on sám měl prsty ve smrti Jana Masaryka. Pořád se objevují teorie o sebevraždě nebo o vraždě komunistů, ale paradoxně ho vyhodili z okna jeho nejloajálnější pracovníci. A to proto, aby v ten den ve 14 hodin oficiálně nevstoupil do Gottwaldovy vlády a nelegitimizoval ji. Komunisté by ho naopak ještě nějaký čas potřebovali.

Daří se vám vyvracet nějaké zažité mýty?

To je marné. Když lidé něčemu věří, těžko od svých pravd upouští. Například o Foglarovi se tvrdí, že byl pedofil a homo-sexuál, ale nic z toho není pravda.

S Jaroslavem Foglarem máte bohaté osobní zkušenosti. Jezdíte na chatu, která byla původně jeho. Jak jste se dostal do jeho skautského oddílu?

Když mi bylo asi 10 let a byl jsem nemocný, půjčil mi můj bratr Rychlé šípky a Hochy od Bobří řeky. Úplně jsem tomu propadl. Hledal jsem Stínadla a pak jsem začal hledat Jaroslava Foglara. Tatínek mi sehnal jeho adresu, bydlel na Korunní a já jsem tam asi půl roku chodil každý den, aniž bych ho zastihl.

V mých představách to měl být urostlý Rikitan.

Po půl roce mi otevřela jeho stará maminka, která mi řekla, že Jaroušek je na Slovensku na táboře a ať přijdu v září. Tak jsem přišel v září a konečně mi ote-

vřel Jaroslav Foglar. V mých představách to měl být urostlý Rikitan, ale ve skutečnosti to byl muž menší postavy. Pozval mě do klubovny do Radlic a od té doby jsem se stal členem jeho oddílu, tehdy turistického, protože byl přelom padesátých a šedesátých let a skauting byl zakázaný. Foglar mi dal přezdívkou Jáček. Zde jsem prožil léta, která mě poznamenala na celý život. S tehdejšími členy se pravidelně scházíme a každoročně jezdíme na původní tábořiště ve Vysokých Tatrách.

Vaší další vášní je trampingu, a především trampská hudba. Jak jste v sobě objevil hudební nadání?

Jsem z filmové rodiny a doma jsme si tajně promítali filmy. Nejraději jsem měl kovbojky a v době padesátých let jsem se do této filmové hudby, za kterou stáli skvělí hudební skladatelé, úplně zamiloval. V roce 1965 jsem se seznámil s muzikanty Honzou Vyčítalem a Pepou Šimkem, kteří měli trampskou osadu Hejkalové a chystali se založit první bluegrassovou trampskou kapelu Greenhorns. Začal jsem chodit na jejich zkoušky a nadchnul mě Marko Čermák, který hrál na banjo.

Vy sám jste měl nějaké hudební dovednosti?

Ve Foglarově oddílu jsem se naučil pár akordů na kytaru. Pak jsme odrostli a s ostatními členy oddílu založili trampskou osadu. Tam uměl na kytaru každý, proto jsem zatoužil naučit se na banjo.

Jaká byla cesta k založení kapely Taxmeni?

Začal jsem jezdit s Hejkalama na trampy. V dubnu 1967 jsme šli na Křivoklátsko na zříceninu hradu Týřov, kde jsem založil první vlastní kapelu. Pak jsem musel na vojnu, takže se kapela rozpadla. Vojnu jsem přežil jenom díky hudbě, jinak bych se tam asi zbláznil. Na vojně jsme hráli v kulturních domech, dokonce jsme hráli v Polsku na vojenském cvičení Odra-Nisa a na závěr nás vyznamenal sám generál Wojciech Jaruzelski, který se později stal polským prezidentem. Po příchodu z vojny v roce 1970 jsem založil Taxmeny. Tehdy jsem si říkal, že když budeme hrát dva roky, bude to dobré. A už je to přes padesát let.

Jak vzpomínáte na první country festivaly po roce 1989, které mívaly obrovskou návštěvnost?

Vybavuji si především ten pikovický v roce 1994. Tehdejší organizátor Jiří Rážek se ptal, čím bychom mohli návštěvníky zaujmout. Tak jsem se domluvil s Josefem Mužíkem, aby nám přišel říct, jak je daleko s hledáním štěchovického pokladu. Trochu jsme ale na něho připravili takovou legrácku. Když Taxmeni dohráli, pozvali jsme ho na pódium a zeptali se, kdy už poklad najde. A on spustil: „Ano, příští týden ho vykopeme.“ A náš zpěvák Vráta Vyskočil mu skočil do řeči a povídá: „To říkáte pořád a nic jste nenašel a my na to nemáme už nervy. My jsme se rozhodli, že ho najdeme dneska a tady pod pódiem.“ Naběhli tam dva tlouštíci, místo detektorů kovů měli v ruce násady od vysavače a za chvíli hlásili, že už to mají. Přiběhli další dva a vykopali bednu. Bohužel lidi nepochopili, že jde o legraci,

a vrhli se na to. Ale když bednu otevřeli, zjistili, že je plná cédeček, které jsme jim stejně chtěli rozdat.

Co jste říkal na nedávné prohlášení Gaensela o tom, že celá kauza hledání štěchovického pokladu byla smyšlená?

Já to vím od samého začátku. Pátral jsem v archívech a mluvil jsem s místními lidmi a celkem brzy jsem pochopil, jak je to celé doopravdy. Neúspěšně se po něm pátralo kolem střelnice, na Medníku atd. Německá zpravodajská služba ovšem dobře věděla, kde je archiv zakopaný. Nakonec to na úpatí Medníku skutečně bylo. Až po revoluci, když bylo potřeba narovnat česko-německé vztahy, armáda místo zajistila, Němci ukázali místo, důstojníci všechno vykopali a nález se v tichosti odvezl do Německa. Zde se to léta zpracovávalo a stalo se to součástí Bundesarchivu. Místní říkali, že Gaensel a Mužík byli nasazeni jako kouřové clony...

Jak se změnila Pikovice za dobu, co sem jezdíte?

Mám pocit, že se to tu nijak zásadně nezměnilo. Jen je škoda, že tu není žádné muzeum, přestože je tu tolik historických zajímavostí. Když cestuji po Evropě, všude vidím zájem o historii, ale tady bylo cvičiště SS a nikde o tom není ani zmínka.

Děkuji za rozhovor.

Lucie Hašková

Jaroslav Čvančara se narodil v roce 1948 v Praze na Žižkově, v rodině perzekuované tehdejším režimem. Vyučil se písmomalířem, později absolvoval pedagogickou školu, působil na Střední škole technické. Jako historik a badatel zpracovává témata týkající se českého protinacistického odboje. Je autorem řady publikací a odborných článků, spoluautorem dokumentárních televizních pořadů, filmů a výstav. Pracoval v Ústavu pro studium totalitních režimů. Za svou práci obdržel několik ocenění. Je zakladatelem countryové kapely Taxmeni, kde hraje na pětistrunné banjo.

Velký den pro Tiskárnu Hradištko

Ve středu 3. května byla oficiálně představena podoba poštovní známky s novým českým prezidentem Petrem Pavlem. Zaměstnancům Tiskárny Hradištko se konečně ulevilo, protože to, že se známka tiskne právě v místní tiskárně, nesměli několik týdnů nikomu prozradit.

Znáмка je vytištěná technikou ofset a na její tisk bylo použito 13 barev. Samotný portrét prezidenta je vytištěný triplexem, neboli třemi černými barvami. „Tuto techniku jsme poprvé použili při tisku známky slovenské prezidentky Zuzany Čaputové. Kreativnímu týmu pana prezidenta se to líbilo natolik, že se rozhodl pro tuto techniku také,“ prozradil ředitel Tiskárny Hradištko Ing. Jaroslav Štefek a dodal, že nejsložitější bylo namíchat tři odstíny černé na podobiznu prezidenta tak, aby nepůsobila ostře a tvrdě. Pozadí známky má deset barevných variant, které odkazují na české národní symboly. Se státní hymnou souvisejí barvy nazvané poskalinová a šumněborová, oblíbenému nápoji je věnovaná barva spodně kvašená, tradiční porcelán připomíná cibuláková. Ostatní barvy byly pojmenovány jako květloipová, českomotorková, babičkově malínková, letněbouřková rozmarná, hřibově pravá a vontská špendlíková.

Ochranné prvky

Poté, co se známky vytisknou na speciální arch papíru, pokračují do japonského stroje Horizon, který archy ořeže a opatří tím, co dělá známku známkou, např. vroubkovaným okrajem. Z velkého archu se vyřezou čtyři menší archy po deseti známkách. Další stroj značky Heidelberg, upravený na výrobu horkou ražbou, opatří archy hologramem České pošty. „V současné době jde o nejmodernější hologram na světě představený nedávno na Expo v Dubaji. Jeho rozlišení je 64 000 dpi a má různé 3D efekty,“ vysvětlil J. Štefek. Znáмка obsahuje řadu dalších ochranných prvků, aby se nedala napodobit.

Hotové archy se přesunou do ceninového trezoru, kde je dámská část pracovního týmu tiskárny kontroluje a vyřazuje vadné kusy, které se následně skartují. S nadsázkou řečeno – při pozorování jejich práce je zřejmé, že mají oči jen pro prezidenta. Protože se arch tiskne ve třech strojích, zvyšuje se jeho vadnost. Odhadem se musí skartovat zhruba 25 % materiálu. Bezchybné archy se předepsaným způsobem zabalí, opatří razítkem a jménem toho, kdo finální kontrolu provedl, a připraví pro expedici.

Termín tiskové konference

Znáмка se tiskla dva týdny a celou dobu o tom nikdo ze zaměstnanců nesměl

s nikým mluvit, a to až do 3. května, kdy měl prezident, jeho kreativní tým a ředitel České pošty tiskovou konferenci na Střední průmyslové škole na Smíchově, kde byla známka oficiálně představena veřejnosti. Do výroby známek zasáhlo i místní rozsáhlé přerušení dodávky elektřiny. „Původně měli novináři dorazit až den po tiskové konferenci prezidenta, ale co by tu natočili u vypnutých strojů? Museli jsme tisknout neplánovaně celý pátek, abychom to do středy všechno stihli, a termín pro novináře domluvili na stejný den,“ odhalil J. Štefek.

Znáмки v nominální hodnotě 23 Kč jsou v prodeji od 7. června. Poště trvalo čtyři týdny, než je rozvezla do všech svých poboček. Pokud vás zajímá, zda bude známka v prodeji i na poště v naší obci, kde se tiskne, pak vezte, že to nemusí být nikdy. Pošta Partner totiž nemá povinnost tuto známku prodávat a záleží pouze na provozovateli, zda ji objedná.

Lucie Hašková

Už jste ochutnali pivo z Pikovaru?

První várku piva uvařil pikovický pivovar na jaře roku 2022 a vypila se doslova hned. Celá řada pikovických pivařů téměř okamžitě přešla od piv všeobecně známých značek právě na produkt zdejšího pivovaru, který bývá poměrně často označován prostě jako „Pikopivo“. Nicméně cesta k tomuto úspěchu byla poměrně dlouhá.

Za celým projektem Pikovaru stojí Štěpán Mysliveček – sládek a majitel v jedné osobě. Vystudoval Střední průmyslovou školu potravinářských technologií se zaměřením na technologii kvasu. S takovýmto vzděláním se pak mohl uplatnit všude tam, kde se ve výrobě používají produkční mikroorganismy (plísňe, bakterie, kvasinky). Po ukončení studia společně se spolužákem vybudovali na zakázku pálenici ovocných destilátů. Následně na dva roky zakotvil v pivovaru Hubertus v Kácově, přičemž tuto část svého života považuje za stěžejní pro svůj profesní růst. Po této etapě pak dalších 13 let sbíral zkušenosti jako sládek

v Novoměstském pivovaru v Praze, kde se postupně zrodila myšlenka na vlastní pivovar.

Proč zrovna Pikovice

Štěpán jezdil od narození do Pikovic na chatu, má zde hodně přátel a známých, mezi něž patří i spolumajitel budovy restaurace U Dolejších. Toho tato myšlenka nadchla, a tudíž souhlasil s pronájmem části této budovy (bývalé prodejny potravin) pro vybudování pivovaru.

Výsledkem je nefiltrovaný spodně kvašený světlý ležák plzeňského typu.

Začalo vyřizování úředních povolení, stavební úpravy nebo zajištění provozních energií. Původně se počítalo s tím, že k vaření piva bude využívána elektrická energie, ale nakonec bylo nutné kvůli technickým obtížím přejít na plyn, což obnášelo rozsáhlé přepracování celého projektu. Už od zahájení stavebních

úprav spolupracoval se Štěpánem nejdříve kamarád a nyní již kolega Benjamín Michalík, který se na zajišťování provozu pivovaru podílí dodnes.

Skutečnost bývá obvykle taková, že do zakládání pivovaru se pouští skupina více lidí, aby vše dokázali propojit do fungujícího celku, nikoliv pouze jednotlivec s životní touhou vyrábět pivo tak, jak to považuje za nejlepší. Nicméně právě díky této touze se Štěpánovi nakonec podařilo pivovar dokončit a zprovoznit. Je vděčný každému, kdo přiložil ruku k tomuto velkému dílu, neboť bez nich by pivovar nevznikl.

Jak se vaří „pikopivo“

Výrobní postup si sládek nastavuje sám podle zvolené technologie. Je používán slad z Kounic, kde funguje vyhlášená rodinná sladovna s dlouholetou tradicí. Použitý chmel je typ žatecký poloraný červeňák a typ sládek, jehož množství určuje hodnotu hořkosti, která je u „Pikopiva“ cca 30 IBU. Výsledkem je nefiltrovaný spodně kvašený světlý ležák plzeňského typu. Štěpán plánuje vyrábět v budoucnu i jiné druhy piv, ale zatím považuje za nejdůležitější věnovat se primárně pivu, které bývá nejžádanější ze strany zákazníků. Mláto, jakožto zbytkový produkt při výrobě piva, je předáváno jako krmivo rybářům a v zimě myslivcům, takže nic nepříjde vniveč.

Pikovickou jedenáctku si můžete dát čepovanou nebo v 1l PET lahvích v restauraci U Dolejších, Nádražní 19. Přímou v pivovaru je možné si objednat sudové pivo o objemu 50l a 25l a též 1l PET lahve. Tyto lahve je možné zakoupit také v nedávno otevřené Pekárně Hradištko nebo v síti pizzerií Papa Cipolla v Praze.

Zdeněk Prošek

Závodníci v rokenrolu jsou opět mistři ČR

O velkou senzaci se postaral místní rokenrolový klub RNR Marko na letošním mistrovství České republiky v kategorii žáků, které se konalo 22. dubna v Benátkách nad Jizerou.

Do finálového klání a boj o titul se ze základních kol probíjely všechny naše tři páry, které se intenzivně připravovaly na tento nejdůležitější závod sezóny od podzimu loňského roku. Všem se podařilo předvést velmi kvalitní a vyrovnané výkony. Na sedmém místě skon-

čili Filip Štěpánek s Emmou Slezákovou, což je pro tento pár skvělým výsledkem vzhledem k tomu, že do žakovské kategorie přešel z té dětské teprve v březnu tohoto roku.

Titul druhého vicemistra ČR si vytančil pár Denis Hes a Miriam Tajbrová, kteří v posledních měsících udělali veliký pokrok a v této sezóně zaznamenávají na soutěžích úspěchy v podobě medailových umístění. Titul mistra ČR obhájil pár Antonín Fišer a Laura Papiežová, kteří potvrdili svou formu, úspěchy a stabilní výkony z celé loňské taneční sezóny. Pro klub to znamená již čtvrtý titul mistra ČR.

Moc všem dětem gratulujeme a přejeme jim mnoho úspěchů na dalších domácích i zahraničních soutěžích, které je v tomto roce ještě čekají!

Club RNR Marko působí pod TJ Slovan Hradištko již třináctým rokem pod vedením Martiny Markové. V klubu se na závodní činnost připravují páry v kategoriích dětí, žáci, junioři, dospělí kategorie B, ale i dívčí formace. Za poslední roky činnosti klub zaznamenává významné úspěchy jak na domácích soutěžích, tak i na těch zahraničních, kde se například na MS Juniorů v loňském roce umístili na výborném 11. místě Marek Krívonoska s Žanetou Branou.

Tereza Hesová

Startuje nový oddíl kickboxu

Od září 2023 otvíráme na Hradištku nový klub kickboxu pod záštitou Tělovýchovné jednoty Slovan Hradištko.

Kickbox je moderní a zajímavý bojový sport, který vznikl v polovině minulého století. Kombinuje údery rukou, jak je známe z klasického boxu, a techniky nohou, jak je známe například z karate. Kickbox je vhodný sport pro muže, ženy i děti. V našem klubu nabízíme výuku kickboxu, jak v kondiční podobě, tak i na závodní a technické úrovni (získávání barevných pásek podle technické vyspělosti). Trénovat u nás můžete na závodní úrovni všechny styly kickboxu, jako jsou lightcontact, pointfighting, kicklight, fullcontact a low kick.

Jako trenér bych rád předával své zkušenosti všem, kteří budou mít chuť si tento sport zamilovat tak jako já. Velký důraz při tréninku kladu nejen na správnost provedené techniky, ale také na zpevnění hlubokého stabilizačního systému, který je důležitý pro ovládání a zdravý pohyb celého těla.

Bojovým sportům se věnuji přes dvacet let. Za tuto dobu jsem měl možnost vyzkoušet si několik druhů bojových sportů (kickbox, box, mma, bjj...) nyní se naplno věnuji kickboxu jako aktivní závodník české reprezentace. Letos v dubnu jsem se stal trojnásobným šampionem otevřeného mistrovství Rakouska ve světové organizaci WMAC.

V případě zájmu jsou možné i soukromé lekce. Budu se na vás těšit v září.

Váš trenér kickboxu

Josef Černý

Křehká judistka Viktorie Ausobská

Při každém setkání, z něhož vzniká článek, mě něco překvapí. Tentokrát vcházím do bistra a očima podvědomě hledám statnou slečnu, setkávám se ale s drobnou dívkou, 12letou pátačkou Viktorií Ausobskou. Později se dozvídám, jak je to u judistů se silou a hmotností.

K judu se Viki dostala díky tátovi, který ji přihlásil ještě coby předškolačku do davelského klubu. Hlavní motivací bylo najít pro Viki vhodnou pohybovou aktivitu, protože byla divoká, plná energie, neustále přes něco či na něco lezla a měla spoustu úrazů. Viki se na judo zpočátku nechťelo, ale brzy našla nové kamarády a baví ji závody i letní soustředění formou táborů.

Přestože formálně je jejím největším úspěchem 7. místo na mistrovství České republiky (v roce 2022 v Mladé Boleslavi), sama Viki nejvíce vzpomíná na účast hned na svých prvních závodech. Velkým zážitkem pro ni tehdy bylo, že bojovala s kluky a mnohé i přeprala, což je prý dost šťvalo. Až do mladších žáků totiž nejsou judisté na závodech rozdělení na dívky a chlapce. Vítězství na tatami Viki motivuje k pokračování, naopak prohry

ji hodně mrzí. „Chodím si pak sednout a nemluvim s nikým,” prozrazuje. Ze zklamání se ale vzpamatovává rychle, více je prý prožívá táta.

Drama při překročení váhového limitu

Na turnaji probíhá nejdříve vážení závodnic a jejich rozřazení do váhových kategorií. Viki je letos již starší žákyně a soutěží ve váhové kategorii 33–36 kg. Z dívek stejné hmotnosti se složí skupina a utkají se všechny se všemi, při větším počtu soutěžících vznikne více skupin a dílčí vítězky následně nastoupí proti sobě. Paralelně pak na několika tatami probíhají jednotlivá utkání, hala hučí a sálá z ní obrovská energie. Před mistrovstvím republiky musela Viki intenzivněji trénovat, účastnit se nominačních turnajů, a především se soustředit na udržení hmotnosti. Kolem velkých závodů je vše velmi striktní a závodníci se musejí již dopředu přihlásit do konkrétní váhové kategorie. Viki ale při vážení na místě překročila limit o 0,15 kg a hrozilo, že se nebude moct závodů vůbec zúčastnit. Pomohla jí trenérka jiného týmu – díky různým trikům se podařilo srazit hmotnost na 33,08 kg, což již bylo v toleranci.

Fyzická síla a mohutnost není v judu nutný předpoklad pro úspěch. Důležitá je vytrvalost a umění zápas „vydechat”. Viki vysvětluje, že když závodník vhodně dýchá, může pak dlouho bojovat. Má i svoji taktiku – většinou na začátku souboje zjišťuje, jakou má protivník sílu, a teprve pak nastoupí naplno.

Četnost tréninků a závodů

Jako judistka potřebuje Viki samozřejmě kimono s odpovídajícím páskem. Aktuálně vlastní pásek oranžové barvy – pro zisk pokročilejší úrovně jsou třeba úspěchy na turnajích a píle na trénincích. Ty obnášejí nácvik „házení” i cvičení na zemi a probíhají zpravidla dvakrát týdně. Před sebou má Viki spoustu závodů, téměř každou sobotu vyrazí s rodinou na turnaje po celých Čechách. Čtyři závody jsou nominační, jeden z nich je zároveň středočeským přeborem. Je třeba získat co nejvíce bodů pro postup na mistrovství republiky, které se koná na podzim v Ostravě.

Úrazům se Viki naštěstí vyhýbá. Nejzávažnější situací byl vyražený dech či naraženiny. Dozvídám se, že vyražený dech může mít pro judisty za následek červenou kartu a vyloučení z turnaje. Závodník proto nesmí vyražení dechu dopustit a musí se účinně bránit. Na každé soutěži je připravený i doktor, který v případě potřeby poskytuje první pomoc. Tatínek konstatuje, že úrazů bývá hodně – typické pro judo jsou zlomeniny klíční kosti, naražená či vykloubená zápěstí, zranění kotníků a již zmiňovaný vyražený dech. Pokud závodník cítí, že je blízko ztráty vědomí, musí si „plácnout” rukou o zem a ukončit zápas, nevypadává tím ale nutně z turnaje.

Spolužáci mají z Viki respekt a dávají si pozor, aby ji „nenaštvali”, ale na ně samozřejmě své judistické dovednosti neuplatňuje. S judem by chtěla pokračovat a po 9. ročníku nastoupit na sportovní gymnázium a následně se stát trenérkou.

Klára Budilová

Pamětníci vzpomínají na... volejbal

Nestává se často, aby nám do redakce dorazily tři příspěvky na stejné téma, aniž by se přispěvatelé domluvili. Místní pamětníci tentokrát vzpomínají na oblíbený sport druhé poloviny minulého století, který dokázal sblížit místní a chataře a hrál se na každém hřišti. A že jich v naší obci bylo!

DOBA VOLEJBALOVÁ NA HRADIŠTKU

Víte, že v poválečných letech bylo na Hradištku asi pět, možná i šest volejbalových hřišť a opravdu byla všechna využívána? Jak se tu vzala?

Naše obec a okolí bylo již před válkou vyhledávaným a oblíbeným místem pro rekreaci. Před válkou si zde movitější Pražané stavěli rekreační vily. Architekturu stavby vil můžeme obdivovat při procházkách na Hradištku a v Pikovicích. Věřte nevěřte, v Pikovicích jich bylo před válkou postaveno podle některých zdrojů až 80.

Velká obliba Hradištka pro rekreaci Pražanů začala v poválečných letech. My obyvatelé Hradištka jsme zažili přímo chatařskou invazi. Jednalo se většinou

o dřevěné chaty a chatky. Velká chatová oblast vznikla na Sekance a postupně naši zastupitelé rozprodávali parcely všude v obci a vůbec nebrali ohledy na to, v jaké lokalitě a jakou velikost mají a kolik jich prodali. To nás udivuje i v současné době. Léto s chataři nám místním přinášelo často hořké chvíle v podobě každodenních dlouhých front např. na mléko..., ale i radosti. Jaké?

Sžítí díky volejbalu

Rekreace Pražanů byla také spojena se sportovním vyžitím. Rodiče se lopotili na zahradách u chat a potomci se chodili bavit. V té době byl velice oblíbený kolektivní sport volejbal. Hřiště rostla u všech osad, ale i u tělocvičny TJ. Kdo z místních a Pražáků našel trochu odvahy a zálibu ve volejbale, mohl si zahrát.

A protože jsme byli mladí, vzniklo na hřišti nejedno milostné vzplanutí.

Proto můj první kontakt s klukama a holkama z chat byl na volejbalovém hřišti. Naučila jsem se první volejbalové do-

vednosti, tzn. pinkání, vybírání bagrem, nahrávání míče na smeč a také pravidla hry. Dvě hřiště TJ jsme měli u tělocvičny, u Pervidla bylo jedno volejbalové a jedno nohejbalové a oblíbené hřiště bylo v Dubíčku. V létě se hrálo denně, přicházeli si zahrát s námi i profici a někteří se díky začátkům na hradištských hřištích profíky nebo trenéry volejbalu stali. Na hřišti se nás sešlo často na hru šestek, ale já jsem měla v oblíbě debla, tam bylo nejvíce akcí a pohybu. Skutečné zápasy se odehrávaly na osadních turnajích na Kocábě nebo na Sázavě, ale tam si zahráli většinou ti zdatnější hráči, na nás ostatních bylo hlasitě fandit.

Kluci a holky společně

Co ještě nám setkávání na hřištích přineslo? Hráli jsme volejbal rekreačně a tím pádem kluci a holky společně. Hra volejbalu byla o kamarádství, zábavě a legraci, dnes se říká i o adrenalinu. A protože jsme byli mladí, vzniklo na hřišti nejedno milostné vzplanutí. Víím o případech na Hradištku, kdy některá vzplanutí přerostla do manželství. Byla to krásná doba volejbalová.

Oluše Hošková

NÁŠ OBLÍBENÝ VOLEJBAL

K největšímu rozvoji volejbalu došlo v poválečném období. Tehdy se ovšem neříkal volejbal, ale odbíjená, protože to soudruhům znělo příliš anglicky. Stejně ale všichni hráli volejbal.

Byla to velmi oblíbená hra, hrála se v každé vesnici, v každé tramské osadě, na každé dovolené. Jen pro zajímavost uvedu, kolik bylo na Hradištku volejbalových kurtů: dva mezi Pervidlem a penzionem, dva u tělocvičny, dva na Šlemíně, v Dubíčku, dva u bývalé pískovny, uprostřed Sekanky, v rekreačních objektech Hefy a Metalimexu, u vodárny, u chat ke střelnici a v osadě Utah u cesty podél Vl-

tavy k přehradě. V této době vyrůstali na osadách špičkoví hráči a reprezentanti, například na Šlemíně hrál Josef Musil (Bulda) – dvojnásobný mistr světa. (na fotografii) Tehdy byla obrovská základna hráčů a patřili jsme mezi nejlepší světové týmy. Na to se dnes může jen vzpomínat, nyní se pohybujeme ve spodní polovině.

Místní volejbalové hvězdy

Na Hradištku se hrával okresní přebor, zářili zde pánové Vrnák, Čížkovský, Uhl nebo bratři Peškové. Nejvíce se jim dařilo v polovině šedesátých let, kdy v baráži o postup do krajské soutěže skončili druzí.

Ke konci šedesátých let se rozběhly ohromné turnaje Trapské ligy, hrálo se na všech osadách.

Tehdy sem jako velká posila přišel Antonín Merta, bývalý druholigový hráč. Soutěž jsme začaly hrát i my dorostenky, za všechny budu jmenovat Olušku Hoškovou, Vlastu Varcabovou a Mirču Kučerovou. Ještě později jsme hráli s Vildou se žáknými okresní přebor.

Ke konci šedesátých let se rozběhly ohromné turnaje Trapské ligy, hrálo se na všech osadách. Největším turnajem byl v roce 1967 v osadě Dvě řeky v Dubí za účasti 28 družstev. Hrálo se na osmi hřištích a turnaj končil zábavou v malém sále vedle tělocvičny. O veškerou organizaci a občerstvení se tehdy staralo asi 30 lidí.

Kam zmizela hřiště

Po roce 1989 většina hřišť zanikla, v důsledku restitucí se vrátila do soukromého vlastnictví. Některá hřiště slouží jako parkoviště, na hřišti u tělocvičny dnes občas hraje už jen naše rodina. My s Vildou už bohužel hrát nemůžeme, ale hrají obě naše dcery, zeť a tři vnuci. Na osadách v blízkém okolí se volejbal stále hraje, například na Třebsíně v osadách Úsvit a Údolí ticha, u Sázavy OSK a Píska, u Vltavy na Ztracence, Na Kocábě v osadách Louisiana, Havran, Askalona a Dashwood.

V devadesátých letech se znovu začaly hrát volejbalové debly, dříve velmi

populární sport. Po celé republice se konala řada turnajů a mistrovství republiky. S Vildou jsme hráli do pozdního věku a naše dcery Blanka se Zuzkou byly mistryně republiky. Jeden z turnajů každoročně pořádal Vilda u tělocvičny. Dnes zájem o debly opadl a nahradil ho beach volejbal. Přesto se stále snažíme tradici volejbalu na Hradištku udržet, již téměř 20 let organizujeme v zimním období meziokresní přebor smíšených družstev. Hrávají družstva Hradištko, Řevnic, Dobřichovic, Berouna a Komárova.

Velmi nás s Vildou mrzí, že se nám nepodařilo získat žádné děti, které by se volejbalu chtěly věnovat. Některé sice začaly hrát, ale tvrdý trénink je odradil. Je to velmi náročná hra a úspěch se dostaví až po delší době. Rádi uvítáme zájemce o tuto krásnou hru.

Mirča a Vilda Kučerovi

ZAPOMENUTÉ HŘIŠTĚ A VOLEJBALOVÉ HVĚZDY

V blízkosti Vltavy, mezi zálivem vybudovaným za německé okupace nazývaným „Hafen“ a vodáckým srubem na Šlemíně byla více než 50 let volejbalová hřiště, kde hrávali chatari ze Šlemína, Brunšova, Mandátu a Hradištko volejbal. Chatová osada v okolí měla název Vltava.

Hřiště vybudovali a udržovali chatari od padesátých let a bylo v provozu cca do roku 2000. (Dnes je prostor využíván jako pastvina.) Někdy bývaly v provozu i dvě hřiště najednou, jedno blíže Vltavy, druhé na náspu, takový byl zájem o hru mezi chatari. Menší děti pod dohledem dospělých pilovaly volejbalovou techniku od útlého věku. Na hřišti se hrával jak tzv. debl, tak klasické šestky. Blízkost řeky měla i svá úskalí, protože někdy končily míče i tam, a jak jistě všichni vědí, voda pod štěchovickou přehradou je velmi chladná po celý rok.

Volejbalista století

Kdo hrával na chatarském hřišti? Z nejstarší generace to byli sportovci různých odvětví, pro něž se volejbal stal nedílnou součástí pobytu na chatě, například Ota Růžička – účastník OH v Berlíně 1936 v zápase, Míla Fiala – jeden z nejlepších atletů-sprinterů v juniorské katego-

rii před válkou. Z následující generace byl opravdu nejlepším hráčem na tomto hřišti Josef Musil (1932–2017), jehož rodina měla chatu na Šlemíně. Výčet jeho sportovních a trenérských úspěchů je velmi dlouhý. Namátkově: stříbrná medaile z MS 1962, mistr světa 1966, stříbrná medaile na OH 1964, bronzová medaile na OH 1968. Slavil i úspěchy trenérské v ČSSR i v Itálii. V roce 2001 vyhlášen v anketě Českého volejbalového svazu nejlepším čs. volejbalistou 20. století. Vzpomínám na něj jako na férového hráče, který hrával trpělivě i „debla“ se svou manželkou, která byla ve volejbale úplnou začátečnicí. Byl velmi skromný a nikdy nedával najevo, že je o třídu lepší než ostatní přítomní hráči.

Ženy byly na volejbalovém hřišti zastoupeny nejen početně, ale i výkonnostně. Lze připomenout Janu Baštovou, která hrávala juniorské soutěže, dále i dceru M. Fialy Mílu, která též hrávala vyšší soutěže. Z mnoha dalších významných volejbalistů na chatarském hřišti je třeba připomenout Milana Žáka (1944–2012), skvělého prvoligového hráče a pozdějšího úspěšného trenéra reprezentace ČR a týmu Jihostrže České Budějovice. Jeho smečářské umění bylo pro nás amatéry obdivuhodné.

Osada se zúčastňovala i volejbalových turnajů pořádaných v okolí, například na Sekance. V devadesátých letech se volejbalová parta z Hradištko scházela ke hře i přes zimu v tělocvičně v Praze.

Karel Bejkovský

Co chystá Okrašlovací spolek Hradištko

OSH letos okrašluje pilně. Kromě proměny zahrady mateřské školy (podpořené Nadací Proměny Karla Komárka) pracujeme též na instalaci dvou laviček na vyhlídky na řeky, které obtékají „hradištský“ ostroh. Zároveň připravujeme první ročník známého sousedského festivalu Zažít město jinak.

Pokud je mezi čtenáři někdo, komu není lhostejný veřejný prostor v naší obci a rád by se zapojil do našich připravovaných akcí nebo jinak se chtěl podílet na tom, co děláme, budeme rádi, když se nám ozve na:

oshradistko@gmail.com
nebo 775 676 465

Zahrada MŠ

Námi dlouze plánovaný a administrovaný projekt proměny zahrady školky se konečně začal realizovat. V průběhu dubna a května na zahradě přibyla ve

svahu skluzavka s lezeckí stěnou, herní prvek zvaný dešťová hůl a mnoho dalšího. Buduje se retenční nádrž na dešťovou vodu. Na jaře se dosadilo několik nových stromků pro vytvoření dostatečně zastíněných ploch. Ve spodní části zahrady přibyla schovávačka vystříhaná ve starých jalovcích a zároveň s ní se upravila stávající zeleň. Některé keře a stromy nevhodné pro novou koncepci zahrady byly odstraněny zcela. Potěšující je, že na některých úpravách spolupracovali také rodiče. Pokud se vám nápad na oživení zahrady líbí, můžete ho i nadále finančně podpořit. Nadace PKK výtěžek z probíhající veřejné sbírky zdvojnásobí. Viz QR kód. Těšíme se na společnou oslavu na „nové“ zahradě.

Lavičky nad řekami

Nadace Via finančně podpořila z programu „Místo, kde žijeme“ náš projekt Lavičky nad řekami. Nechali jsme vyrobit dvě krásné lavičky z dubového masivu a umístili je na vyhlídky nad Sázavou a nad Vltavou. K lavičkám jsme se vydali při komentované vycházce za hojné účasti, v neděli 25. června 2023. Blíží informace na FB profilu OSH a také na webu obce.

Zažít Hradištko jinak

Zažít Hradištko jinak proběhne u nás úplně poprvé. Uložte si do kalendáře sobotu 9. září 2023. Tato akce, kterou možná znáte z Prahy nebo z jiných koutů republiky, je jednodenní festival zaštiťovaný sdružením AutoMat a letos oslaví už svoji plnoletost. Sousedské slavnosti Zažít město jinak každoročně ožívují stovky míst po celé České republice. Propojují jednotlivce, místní spolky a organizace a usilují o aktivizaci ve veřejném prostoru. Těšme se letos na první garážový výprodej na Hradištku. Všichni máme doma něco, co nepotřebujeme a někdo jiný naopak ano, a navíc se u toho můžeme (lépe) poznat. Dále se podíváme na místa, kam se běžně nedostaneme, a uspořádáme společný piknik. Akci podpořila obec Hradištko, za což děkujeme. Na pomoc při organizaci této akce bychom uvítali dobrovolníky. Může to být dobrá příležitost se seznámit pro ty z vás, kteří jste tu noví. Přijďte, rádi vás zapojíme. Více informací najdete průběžně na FB profilu OSH, na webu obce nebo na:

Zazithradojinak@gmail.com

Mirka Flemrová
Markéta Šafránková

Voraři na seznamu UNESCO

Dne 1. prosince 2022 bylo vorařství zapsáno na seznam UNESCO. Předcházelo tomu několikaleté úsilí trvající už od roku 2015, kdy začaly vltavanské spolky shromažďovat mnoho dokladů a památek.

O rok později byl Vltavan Štěchovice zapsán do Krajského seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR. Nato byly vltavanské spolky v roce 2017 společně zapsány pod statkem Tradice vorařství na řece Vltavě do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ČR. V roce 2021 byla podána společná žádost České republiky, Lotyšska, Německa, Polska, Rakouska a Španělska o zápis vorařství do Reprezentativního seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva UNESCO. Mezivládní výbor pro ochranu nemateriálního kulturního dědictví lidstva schválil na svém zasedání v Maroku 1. prosince 2022 zapsání tradice vorařství na seznam UNESCO pod názvem Timber rafting. Jedná se o tradiční znalosti a dovednosti se stavbou vorů, jejich plavbou a kulturu s touto tradicí spojenou.

Vorařství na seznamu profesí

U nás se na udržování tradice podílejí především spolky Vltavan Praha, Vltavan Davle, Vltavan Štěchovice a Vltavan Purkarec, sdružené pod záštitou Vltavana Čechy. Zápis do seznamu UNESCO je velkým úspěchem, ale tím vše nekončí. Vltavanské spolky budou muset pravidelně dokládat, že vorařské tradice stále udržují, aby nebyl tento statek ze seznamu v budoucnu vyškrtnut. I proto si vychovávají své následovníky. Příčinily se o zapsání vorařství do Seznamu oficiálně uznávaných profesních kvalifikací v ČR a spolupracují s odbornými školami, kde

se někteří žáci, které tato profese osloví, naučí pod jejich vedením postavit vor tradičním způsobem a po složení písemných a praktických zkoušek obdrží Osvědčení o profesní kvalifikaci Vorař-stavitel vorů.

Oslavy 125 let od založení

Rok 2023 je pro Vltavan Štěchovice jubilejním rokem. Dne 10. června 2023 uspořádal náš spolek oslavy 125. výročí svého založení. Proto jsme hlavní úsilí věnovali zajištění důstojných oslav. Všechny spolky se k nám sjely už dopoledne. Hlavní akcí byl ve 14 hodin slavnostní průvod Štěchovicemi a Brunšovem s prapory, hudbami a položením kytic k pomníkům. Následovala pak vltavanská veselice na zahradě u klubovny, kde hrály dvě hudby. Vltavan zajistil bohaté občerstvení. Jsme rádi, že jste přišli v hojném počtu a oslavili s námi tuto dlouholetou plaveckou tradici, vždyť Štěchovice byly již před pěti lety mezinárodně uznány za starou vorařskou obec s udělením dekretu a praporu. Spolek Vltavan má hodně členů z Hradištko i jeho částí. Potěšilo nás, že i tito členové podpořili svůj spolek vítanou účastí v krojích.

Antonie Jelínková
kronikářka Vltavanu Štěchovice

Foto: **Rudolf Zděnek**

Hasič je od slova „hasit“

Slovo hasit bývá definováno např. následovně: „snažit se ukončit hoření zamezením okysličování spalovaného materiálu, nejčastěji přidáním většího množství vody.“ I když se za poměrně dlouhou historii hasičstva v Čechách rozšířil předmět činnosti hasičů kromě hašení požárů i o další činnosti, stále úkoly hasičů nezahrnují záležitosti, které se od nás z nějakých nepochopitelných důvodů očekávají.

Zejména s rozvojem sociálních sítí jsme si začali všimnout toho, že kdykoliv se informuje o nějaké události v obci, která vyžaduje podniknout nějaké konkrétní kroky, je univerzálním řešením všeho poslat tam hasiče, ať s tím něco udělají. Je namrzlá silnice? Pošlete tam hasiče, ať to posolí. Vylítly jističe? Zavolejte hasiče, ať to nahodí. Je třeba uklidit hromadu kamení u cesty? To hasiči zvládnou v rámci brigády. S takovými výkřiky se skutečně setkáváme, ale takto to zkrátka nefunguje. Hasiči nejsou obecní úklidová četa, nejsou to silničáři ani údržbáři se služ-

bami všeho druhu. Jsou tu od toho, aby v rámci obce, jakožto základního samosprávného uskupení, zajišťovali plnění zákonných povinností spočívající v zabezpečení požární ochrany jejích obyvatel. Podle zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, zřizuje obec jednotku sboru dobrovolných hasičů, „která provádí hašení požárů a záchranné práce při živelních pohromách a jiných mimořádných událos-

tech a plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu“ (pozn. tím je míněn zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému).

Povinnosti hasičů

Musíme si uvědomit, že dělat dobrovolného hasiče obnáší každoroční absolvování celé řady školení, testů, cvičení, výjezdů (mnohdy psychicky, fyzicky či časově náročných), brigád na údržbu techniky, dalšího používaného vybavení či hasičských zbrojnic atd. Do toho se snažíme v rámci svých spolků přispívat ke společenskému dění v obci organizací celé řady akcí, participovat na výchově mládeže, preventivně působit vůči spoluobčanům a v rámci možností sem tam přiložit ruku k dílu i ve chvíli, kdy obec potřebuje s něčím pomoci (např. při stěhování nábytku na obecním úřadě). Ale jak vidíte, je toho požehnaně i bez dalších úkolů a patrně nelze od nás spravedlivě očekávat, že si k tomu všemu přibereme i další činnosti, za jejichž provedení však odpovídá někdo úplně jiný.

My děláme hasičinu, protože nás to baví a protože chceme být svým spoluobčanům prospěšní ve chvíli, kdy se ocitnou v nějaké tíživé životní situaci způsobené mimořádnou událostí. Nežádejte však po nás, prosíme, provádění činností, které do našeho portfolia rozhodně nepatří, protože skupina cca 20 hasičů opravdu nemůže v obci s více než 2 000 obyvateli „strhnout normy“ a dělat úplně všechno, kdykoliv je potřeba. Zkrátka pokud má někdo při sezení doma u internetu pocit, že je nutné v rámci naší obce něco zlepšit, zařídit, udělat, pravděpodobně nic nebrání tomu, aby se místo navrhování toho, že to mají udělat hasiči, nějakým způsobem zapojil sám.

Hasiči z SDH Hradištko a SDH Pikovice

Zimní období bylo pro hasiče různorodé

Od prosince 2022, kdy byl sepsán poslední článek o činnosti hasičů v naší obci, si Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Hradištko (JSDH Hradištko) připsala na své konto celkem 16 výjezdů, z toho 3 se uskutečnily v loňském roce a 13 jich proběhlo letos.

Mezi událostmi, k nimž jsme byli vysláni, byly i tři požáry. K požáru v přístavku garáže jsme vyjeli těsně před Vá-

nocemi do Měchenic. K dalšímu došlo přímo v naší obci 5. března, kdy nějaký nezodpovědný spoluobčan nasypal do plastového kontejneru na komunální odpad žhavý popel, který ve spojení s tekutými hořlavými látkami nacházejícími se mezi odpadky způsobil rychlý rozvoj požáru kontejneru. Ohnivému živlu nakonec podlehly hned čtyři kontejnery a obci vznikla škoda 40 000 Kč. V takovýchto případech navíc hrozí, že oheň poměrně rychle přeskočí i na okolní objekty či porost, takže je skutečně nezbytné si dávat pozor, co do kontejnerů

sypeme. K třetí a poslední takové události jsme pak vyjžděli večer 15. března, kdy se jednalo o požár chaty nacházející se poměrně daleko od cest, takže nebylo možné dostat se s hasičskou technikou až na místo. Naštěstí se oheň kvůli utěsnění oken a dveří nestihl tolik rozhořet, takže se zásahem podařilo nosnou konstrukci chaty zachránit.

Vážné dopravní nehody

Hojně byly zastoupeny dopravní nehody, k nimž jsme vyjžděli celkem sedmkrát, z toho ta nejzávažnější se stala 23. března na Závisti. I když jsme tehdy vyjeli opravdu ve velice krátkém čase a na místo okamžitě přispěchali záchranáři i letecká záchránná služba, vyhasl při ní lidský život, který se i přes poskytnutou resuscitaci kvůli závažnosti jednotlivých poranění nepodařilo zachránit. Ostatní nehody, k nimž jsme vyjžděli, naštěstí končily jen lehkými zraněními, i když některé z nich vypadaly na první pohled poměrně děsivě.

Ve třech případech jsme byli povoláni k poskytnutí součinnosti zdravotnické záchrané službě spočívající především v transportu pacienta k sanitce. Kupříkladu výjezd, k němuž došlo 25. března, nás vytáhl z postelí po půlnoci a jednalo se o přenesení zraněné osoby z její chaty v obtížně přístupném terénu k nejbližší cestě po trase dlouhé 800 metrů. Ve zbývajících případech jsme odstraňovali spadlý strom, lovili uhynulé divoké prase ze Sázavy a otevírali uzavřené prostory.

Ani v oblasti vzdělávání a výcviku naše jednotka nezažala. Absolvovali jsme například více než tříhodinové školení zdravotně, které pro nás připravila Asociace samaritánů ČR, cvičili jsme používání dýchací techniky nebo se zdokonalovali v teoretických znalostech o zdolávání požárů. Dne 15. dubna jsme se též zúčastnili každoročního školení nositelů dýchací techniky organizovaného profesionálními hasiči ze stanice HZS Jílové u Prahy.

Zdeněk Prošek

Stromy jsou součástí našich životů

Stromy jsou jehličnaté, listnaté i něco mezi tím. Stromy jsou zdrojem kyslíku a likvidátory hrozného sodovkového plynu (ale taky dýchají a vylučují oxid uhličitý). Stromy jsou zdrojem sousedských sporů (Kdo má to listí uklízet!).

Nejen listí. Byly vysazeny dva malé, velice pichlavé smrčky, aby zakrývaly pohled na popelnice. Smrčky rostly a začaly plnit své poslání. Ony však se s tím neuspokojily. Rostly dál a výše a výše, až ze své píce začaly zakrývat i pohled na cestu k fotbalovému hřišti. Majitel výhledu, již ne nejmladšího věku, vyřešil neúnosnou, nebo spíš nepřehlednou situaci tím, že vylezl na stromek a pilkou vytvořil ve výšce tak 3–4 metry okénko mezi smrčky s výhledem na cestu.

se do nich vejde automobil, jako sekvojec. Více stromů pohromadě tvoří les nebo alej, park anebo arboretum. Les je považován za něco krásného v očích básníka: „Pozdravujem vás lesy, hory, z tej duše pozdravujem vás, ...vy k žitiu privediete zas v opravdu priamom bratskom cite...“ (P. O. Hviezdoslav). I český romantismus potřebuje lesy: „všude jest jméno jeho zvané, každémuť: „Strašný lesů pán!“ (K. H. Mácha).

Vědní obory o stromech

Stromy mají svou vědeckou disciplínu – dendrologii. Je to slovo z řečtiny – *dendron* = strom a *logie* = nauka. Ovšem jinak se na stromy dívá lesník, který potřebuje znalosti pro pěstování lesů, jinak pěstitel okrasných nebo ovocných dřevin. A zcela jiné požadavky na vlastnosti stromů má stolař nebo sochař. Arboristika (latinsky *arbor* = strom) je nauka o ošetřování stromů rostoucích mimo les. V angličtině se používá označení *arboriculture* nebo *urban forestry*.

Jinan není jehličnan ani listnáč – je něco mezi. Je potomkem kapradorostů z konce prvohor. Pochází z Japonska a u nás se pěstuje v parcích po celé ČR.

Jeho vědecké jméno ginkgo je z japonštiny. V Praze se nachází alespoň ve 30 lokalitách, např. podél kolejí tramvaje na Smíchově. 200letý jinan v Doksanech je největší v Čechách s obvodem kmene 360 cm a výškou 22 m. Listy jsou složeny z jehlic srostlých do vějířku a plody jsou peckovičky se žlutou silně aromatickou dužninou. Samčí stromy se liší od samičích. Samičí rostliny zahradníci nemají rádi – popadané plody silně páchnou po

zkaženém másle. Léčivé přípravky z listů jinanu působí na krevní řečiště, např. snižují nebezpečí vzniku gangrén při diabetickém poškození cév.

Strom z pravěku

Metasekvoje je podobný relikť praveku jako jinan. Původně byl popsán podle otisků v horninách konce druhohor i začátku třetihor. Pro svoji podobu se sekvojemi jej vědci nazvali metasekvoje. Až do roku 1943 byl znám jen jako strom fosilní. V tomto roce skupina botaniků z Pekingu utekla před japonskou okupací do střední Číny. Tam páni botanici byli upozorněni na neznámý „jehličnan“, který rostl pouze v této oblasti pod jménem vodní modřín nebo vodní jedle. Neznámý strom se nápadně podobal metasekvoji známé ze zkamenělin a došli k názoru, že je stejného rodu. A tak v roce 1946-1947 informovaní Američani a Britové financovali další výzkum a na oplátku si odvezli dva kilogramy semen. V roce 1949 byla semena dovezena i do ČR a byla vysazena v Průhonicích, v Bo-

tanické zahradě UK a v Královské zahradě Pražského hradu. Samotné jméno Sekvoja odkazuje na náčelníka kmene Cherokee (1770-1843), jménem Sekvojah, který sestavil první indiánské písmo.

Přidám trochu jedu. Tis je naše původní, dvoudomá rostlina, téměř celá jedovatá. Má však jedlé červené bobule sladké chuti. Semínko v ní je však rovněž jedovaté. Alespoň pro dobytek a člověka. Je to naše domácí pomalu rostoucí

Ve slovenštině dostal nepoetické jméno smrekovec, ale je známější pod lidovým pojmenováním červený smrek. Je to alpská a karpatská dřevina. Kromě ostrůvků původního modřínu v Jeseníkách je na území ČR nepůvodní a vyskytuje se v leších asi ve 4 %. V Alpách je považován za sídlo dobrých ženských duchů. Kus modřínové kůry na krku dítěte jej ochraňuje. Milují ho horské rusalky a rády pod ním tančí. Ze všech jehličnanů plodí nejdřív – již v 10-20 letech. Miluje slunce a vláhu. Jeho dřevo je kvalitní s červeným jádrem, trvanlivé. Dlabalo se z něho i vodovodní potrubí, štípalý šindele. Modřínová prskyřice se prodávala jako „benátský terpentýn“ na léčení bronchitidy a revmatických bolestí. Výtažek z purpurově červených květů by měl citlivým lidem zvýšit sebedůvěru a zbavit je falešné skromnosti.

Stromy produkující korek

Taky strom z daleké ciziny je zajímavý. Korkovník amurský je listnatá opadavá dřevina z čeledi routovité. Tvoří až 15–25 m vysoké stromy. Celá rostlina voní. Přirozeně se vyskytuje v oblasti od Mandžuska po Japonsko a na jihu po Tchaj-wan. Pěstuje se jako okrasná rostlina i v ČR. Její výskyt byl zaznamenán i na Hradištku. Rostlina je dvoudomá. Kvete od června do července. Plody jsou černé, kulovité peckovice podobné bobulím, asi 8 mm velké, každá obsahuje pět semen. Korek produkují i jiné stromy – dub korkový, douglaska, sekvojovec – jako svou ochranu před lesními požáry.

Ke stromům se váží i různé zvyklosti, pověsti a pověry. Hrušně pěstovali již staří Římané. Proti dnešním asi čtyřem tisícům odrůd jich rozeznávali 40. Hrušeň je rodná sestra jabloně. Jablka mají charakter ženský a hrušky jsou mužské. Na hrušeň můžeme převést svou nemoc – dnu, tuberkulózu i bolest zubů. Jak? Nevím. Vařené hrušky pomáhají při srdečních a oběhových nemocích, vysokém tlaku, při nemocích močového měchýře a jsou vhodné pro posílení žaludku. Sušené hruštičky nahradí skořici.

Vladimír Glasnák

Foto: Rudolf Zděnek a Michaela Kořínková

Kočárkem okolo Rajchardova a na Ovčičky

V Rodinném centru HraDítko jsme pro vás připravili další tip na kočárkový výlet po našem okolí, který ale samozřejmě můžete využít na procházku s pejskem nebo třeba kratší projíždku na kole.

Délka trasy: 4,5 km, 1:15 hodina dospělou chůzí

Start/cíl: autobusová zastávka Hradištko, U rybníčku (1)

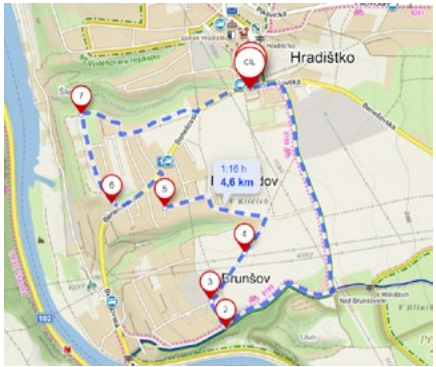
Z Benešovské odbočíme doprava směrem ke knihovně a pokračujeme po zelené necelé 2 kilometry až na odpočinkové místo Na Ovčičkách (2) s pěkným výhledem na Štěchovice a piknikovým sezením.

Kolem Národního filmového archivu (3) zabočíme na polní cestu (4), která nás dovede kousek zpět, a poté ulicemi Polní a Rajchardova (5) vyjdeme opět na Benešovskou, na které zabočíme doleva.

Zahneme doprava do klidné ulice Naděje (6), kde na konci zabočíme doprava po lesní, ale kočárkem dobře sjízdné cestě nahoru (7). Při příchodu do ulice Četnická můžeme doplnit energii v Zuzančině pekárně. Poté pokračujeme přes louku a vpravo podél Benešovské zpět na začátek.

Všechny naše tipy na venkovní volnočasové aktivity v našem regionu najdete na našem Facebooku pod označením #sHraDitkemVen.

Anna Vávrová

Na jaře se ve školce pořád něco děje

Přestože letošní jaro se sluníčkem dost šetřilo, v naší školce jsme si toto období užili. Oslavili jsme masopust, vynášeli Moranu, vyrazili za kandíkem a vyzkoušeli si spoustu velikonočních tradic.

S teplejším počasím můžeme konečně chodit na delší výlety, stavět v lese domečky pro skřítky a broučky a také si užívat na naší školkové zahradě.

O masopustním karnevalu se to v Sovičkách a v Dráčcích hemžilo princeznami, vílami, rytíři, piráty a superhrdiny. U Delfinků měli karneval s tématem povolání, a děti se tak proměnily v doktory, sestřičky, kosmonauty, kuchařky a policisty. V březnu jsme se snažili přivolat jaro. Malovali jsme první vykukující květiny, zpívali písničky sluníčku a hráli jsme mnoho her jako třeba Zlatou bránu, Čáp ztratil čepičku a Na kytičky. S dětmi jsme vyrobili Moranu, kterou jsme spo-

lečnými silami celé školky vynesli na Šlemín. S Moranou jsme se rozloučili básničkami a písničkami, potom jsme ji zapálili a hodili do Vltavy.

Sovičky se zašly podívat na Medník, jestli kvete naše vzácná květina kandík psí zub, a měly štěstí – viděly jich hned několik, a navíc jim na výlet vyšlo krásné počasí. Na Velikonoce jsme měli plné ruce práce s barvením vajíček a s malováním zajíčků, slepiček i kuřátek. Pekli jsme medové jidášky a hledali na zahradě sladkou nadílku od velikonočního zajíčka.

S teplejším počasím můžeme konečně chodit na delší výlety, stavět v lese domečky pro skřítky a broučky a také si užívat na naší školkové zahradě. Letos se dočkala spousty změn a nových herních prvků. Věříme, že nejen díky nadační dotaci a obci Hradištko, ale i díky vám, rodičům, se brzy dočkáme úžasné zahrady, na které s dětmi budeme zažívat mnohá dobrodružství.

Veronika Vrnáková

Vzkazy od našich čtenářů

V obci chybí pomníček

Všiml jsem si, že v obci nemáme pomníček obětem 1. světové války, což je s podivem, protože jej mají jak v Pikovicích, tak i na Brunšově. Stálo by za to ho dodatečně udělat, zvlášť když existuje kámen, který měl zhruba před 100 lety k tomuto účelu posloužit. Dnes je umístěný na zahradě školy. Na realizaci však nikdy nedošlo a bohužel se nedochovaly ani žádné podklady. Chtěl bych proto poprosit obyvatele Hradištko, zda náhodou nemají k tomuto tématu nějaké informace – zda někdo neví něco víc o přípravě pomníčku před sto lety, nebo zda někdo neví, kdo z našich občanů padl v 1. světové válce (informace zkouším samozřejmě zjišťovat i ve Vojenském historickém ústavu, ale archivy bohužel nejsou kompletní). Kdo by něco věděl nebo zjistil, ozvěte se prosím na můj e-mail:

Michal Kupsa

michal.kupsa@michalkupsa.cz
nebo na: redakce@hradistko.cz

Poděkování

Když se letos naše Sdružení přátel aktivního stáří Třebenice vydalo jako každý rok na kandík, udělalo se našemu 92letému členovi špatně. Pan Löbl z organizace Duhový anděl ho odvezl na Hradištko a počkal s námi až do doby, než si ho vyzvedla jeho rodina. Moc děkujeme panu Löblovi za jeho pomoc a ochotu.

Blanka Málková
SPAS Třebenice

V Café Kandík se představila další místní umělkyně

Poté, co se pošta přestěhovala do sousedního prostoru a kavárna Kandík znovu otevřela, mohli její návštěvníci obdivovat obrazy Radky Hejlové – architektky a scénografky, která žije na Hradištku od roku 2010.

Přestože malování není její hlavní profesí, zdá se, že už přestává být pouhým koníčkem a Radka mu věnuje stále více času. Kreslila a malovala ráda už od dětství, ale rodiče ji směřovali spíše ke zpěvu a hudbě. Při studiu filmové a televizní scénografie na DAMU byl jejím profesorem akademický malíř Jan Jüngling, který ji přizval mezi skupinu svých přátel – výtvarníků. Pod jeho vedením Radka objevila kouzlo oleje a začala tvořit první velká plátna. Ráda maluje městské scenerie, a to především své rodné město Hradec Králové, ale i krajiny, v nichž oko místních odhalí partie řeky Sázavy nebo Vltavy. Jejimi dalšími oblíbenými motivy jsou zátiší nebo hudebníci. Mezi časté náměty patří i hradištský zámek nebo kandík.

Účastnila se několika společných výstav, například v Turnově, Pardubicích a samozřejmě v Hradci Králové. V Café Kandík je její druhá samostatná výstava. Pokud si chcete prohlédnout další tvorbu Radky Hejlové, můžete se podívat na její webové stránky:

Lucie Hašková

[radka-hejlova7.webnode.cz](https://www.radka-hejlova7.webnode.cz)
instagramový účet
[@radka_hejlova](https://www.instagram.com/radka_hejlova)

Oprava pikovického pomníčku

Při procházkách po obci většina z nás měla celkem bez povšimnutí malý pomníček, oddělený nevzhledným plůtkem od hlavní komunikace a působící spíše zanedbaným dojmem. Pomníček je věnován obětem 1. světové války z řad místních občanů. A i když v tomto roce neslavíme žádné významné jubileum (míním

tím spíše ukončení 1. světové války než její počátek), dočkal se krásné obnovy. Stávající obelisk byl doplněn žulovými obrubami, stavební práce a materiál byl zajištěn zdarma pikovickými podnikateli, paní Křišťůvková zabořila ruce do hlíny a vykouzila okolní výsadbu. Prostor pomníčku byl nakonec ještě olemován nízkým zábradlím, aby byl prostor uchráněn před pobíhajícími psy. Nicméně odkaz našich předků zůstává důstojně zachován.

Kateřina Ciencialová

Třebsínské zvonění 1. července 2023

V roce 2023 navazujeme na velmi úspěšnou řadu hudebně edukačních festivalů na loukách nad třebsínskou návsí. Po mnoho let se ukazuje, že moderní divák a posluchač vyhledává náš festival z důvodu celkového rozhledu. Divák má zájem kromě skvělé hudby zažít také něco jiného.

Celý dvoudenní program je doslova napěchován hudebními zážitky, které pochopitelně vrcholí sobotními odpoledními a večerními koncerty. V hudební části nabízíme plejádou těch nejlepších skupin současné hudební scény, Věru Martinovou s kapelou a Jakuba Smolíka s kapelou, Jitku Vrbovou, Taxmeny, Novou sekci, Pacifik a mnohé další. V pátek zahájí sérii koncertů kapela Šolc boys, Hřích a Radka Nýdlová. Za poslední roky se zde vystřídaly kromě již uvedených veličiny country scény jako např. Honza

Nedvěd, Roman Horký s Kamelotem, Pavlína Jíšová, Vojta Nedvěd, Franta Nedvěd, Mrakoplaš, Vintage Wine, Třebsín band a mnohé další.

Doprovodný program

Při organizaci festivalu úspěšně spolupracujeme s publicistou a dokumentaristou Václavem Šmerákem – Mezi řekami z.s., který vnáší do festivalu skvělého historického ducha a zároveň vydává příležitostné festivalové noviny, a s Regionálním muzeem v Jílovém u Prahy. Festival také podporuje a prezentuje další aktivity okolních organizací jako např. Obecní knihovnu Hradištko, Obecní knihovnu Třebsín, místní fotografy a spisovatele, a zejména Regionální muzeum v Jílovém u Prahy. K vidění bude nejrozsáhlejší výstava Posázavského a Povltavského trampingu od dob jeho začátků, výstava Sázava a výstava tramských anekdot. Také bude vystaven americký vojenský

druhoválečný polní kemp s přehlídkou Jeepů, vojenských aut a techniky, kterou doplní přehlídka zbraní.

K festivalu Třebsínské zvonění také neodmyslitelně patří i další kulturní a hudební a sportovní aktivity. Tou největší je zcela oprávněně „Pochod zdraví v Posázaví“, který se koná v den festivalu. Začíná v Pikovicích u Prahy, kde zájemci vystoupí z vlaku či autobusu a s drobným zdravým dárkem a mapkou v ruce se vydávají na pochod. Délku trasy si volí každý sám dle svých možností, přičemž každá končí v místě konání festivalu. Ten, kdo úspěšně zvládne pochod, získává regenerační masáž zdarma a dále se zapojuje do festivalového dění.

Tomáš a Martina Tichých
Kultura Posázaví a Povltaví

www.trebsinskezvoneni.cz

Rekordní jarní charitativní sbírka

Výsledky naší obecní sbírky, která proběhla v neděli 2. dubna, jsou tentokrát mimořádné. Třiceti sedmi auty přivezli občané 2,5 tuny materiálu.

Po Velikonocích, ve čtvrtek 13. dubna osmáci a několik deváťáků naší základní školy pomohli všechno úspěšně naložit. V závěru bylo opravdu napínavé, jestli se to do přistavené Avie vůbec vměstná. Děkujeme všem za to, že tyto věci nemusely skončit v popelnicích, obec nemusela platit za jejich odvoz, ale hlavně – ještě mnohým potřebným pomohou. Pro předvánoční sbírku však naléhavě prosíme všechny zájemce, aby nádobí vozili pouze v uzavřených krabicích a zabalené tak, aby bez úhony přežilo naložení na sebe na Hradištku, další překládku v Praze na vagony a následný převoz do broumovského skladu. Sklenice naskládáné v otevřené krabici tyto manévry opravdu přežít nemohou.

Ve spolupráci s broumovskou diakonií jsme vyhlásili ještě jednu sbírku – nepotřebných knih, novin a časopisů, která se také vydařila. 31 občanů přivezlo přebytečné knížky ve 127 různě velkých krabicích. Naši deváťáci opět velmi pomohli s nakládáním při odvozu. Pracovníci Diakonie tyto knihy roztřídí, dětské knihy dostanou azylové domy, kde budou k dispozici nemajetným maminkám s dětmi. Ostatní využitelné knížky poputují do různých pečovatelských domů apod.

Děkujeme všem, kteří při této akci aktivně pomohli! Další sbírka, která proběhne zase počátkem adventního období, bude zahrnovat nejen obvyklé složky (oblečení, hračky, nádobí apod.), ale rovnou i knihy a časopisy.

Pro snadnější manipulaci a transport prosíme o uzavřené krabice, optimálně banánové.

Jana Chadimová

Vítání občánků 15. dubna 2023

- Freya Fialová
- Štěpánka Jandová
- Lilian Mary Naibei
- Ethel Bittner
- Nela Petrášková
- Hedvika Procházková
- Samira Paola Šachová
- Kristian Kočíš
- Tomáš Listík
- Eduard Mandel

Vítání občánků se neúčastnili: Stela, Michael a Jakub

foto: Hedvika Ježková-Czurdová

Znáte i jiné Hradištko?

Znáte ještě jiné Hradištko? Narazili jste při svých cestách naší republikou na obec, místní část nebo jen místní pojmenování shodné s názvem naší obce? Napište nám o tom. V jednom z příštích Zpravodajů se na tato místa vypravíme. Své odpovědi nám napište na redakce@hradistko.cz nebo písemně na adresu Obecního úřadu Hradištko, a to nejpozději do **10. září 2023**. Výherce obdrží Ohlédnutí II, kterou vydalo společenství Mezi řekami.

Na minulém historickém snímku byla zachycena rozestavěná štěchovická přehrada. Gratulujeme výherci Jaroslavu Štěpánkovi.

Prodej rodinného domu, 291 m², Hradištko

Slepá, 25209, Hradištko

Cena: **cena u makléře**
Více informací u makléře

Číslo zakázky:	098-NP02939	poloha objektu:	samostatný
druh objektu:	kamenná	stav objektu:	velmi dobrý
zastavěná plocha:	291 m²	užitná plocha:	291 m²
plocha parcely:	572 m²	počet podlaží objektu:	3
elektrina:	230 V		

Rodinný dům 291 m², pozemek 572 m² v obci Hradištko Praha-západ

K prodeji rodinný dům v obci Hradištko okres Praha západ o celkové ploše 291 m² a pozemku 572 m². V roce 2017 proběhla vkusná a nákladná rekonstrukce, nová střecha, dvě kuchyně, dvě koupelny, elektrina, plastová okna, nové dveře a podlahy. Dům je kompletně zateplen. Zahradu má zavlažovací systém, bazén, venkovní pergolu, udrnu a krb. Obec má kompletní občanskou vybavenost, skvělou dostupnost z Prahy. Ideální pro volnočasové aktivity. Dům je v klidné části obce, ihned k nastěhování.

RE/MAX
G8 Reality 10

Mgr. Bc. Ivan Šaraj
T +420603933938
E ivan.saraj@re-max.cz
Pražská 709, 25241 Dolní Břežany
<https://www.remax-czech.cz/ivansaraj>

Vaše rodinná realitní makléřka

Uvažujete o prodeji či pronájmu Vaší nemovitosti? Ráda Vám pomohu. Bydlím tu s Vámi.

Ing. Petra Kaulitzová
602 270 901

RE/MAX
Cool

ENERGY
Control Systems

FOTOVOLTAIKA a elektroinstalace

Dotace až 275 000,- Možná úspora až 85%

Návrh řešení do 7 dnů - v této lokalitě

máme již 14 let zkušeností

+420 724 350 007 · info@energycs.cz · www.energycs.cz

Realitní a právní služby

- Prodej, pronájem, správa nájmu
- Komplexní právní a realitní servis
- Řešení právních vad na nemovitostech
- Tržní posudky pro dědická řízení
- Tržní posudky na prodej/pronájem
- Hypoteční servis
- Zpracování daně z věcí nemovitých
- Konzultace prodeje neosvobozených nemovitostí z DPFO
- Poradenství

Žijeme tu s Vámi, jsme z Masečína. Využijte naše 20ti leté zkušenosti na realitním trhu, naši odbornost, loajalitu ke svým klientům a zejména lásku k tomuto místu. Reference od spokojených místních klientů – předají na vyžádání přímo Vám.

Více o nás na: www.sarkatranova.cz

Mgr. Šárka Tranová

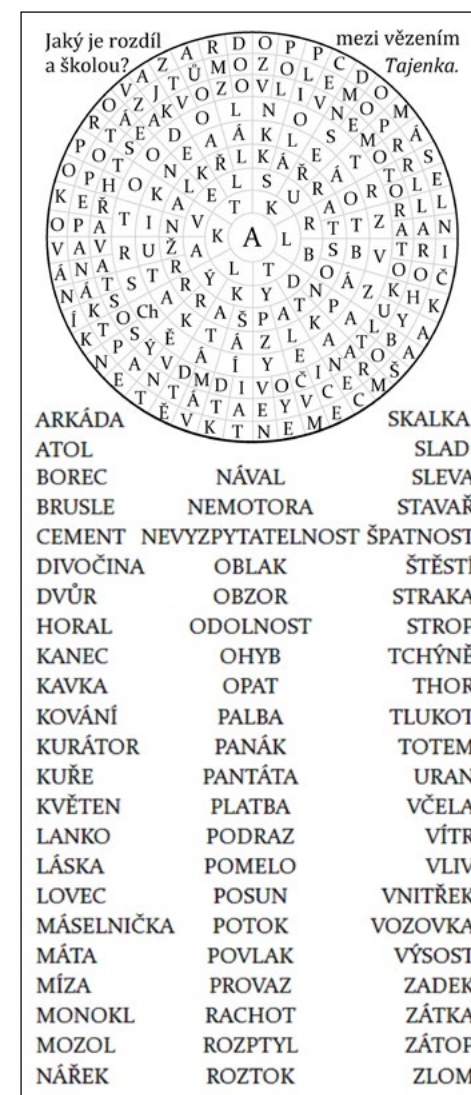
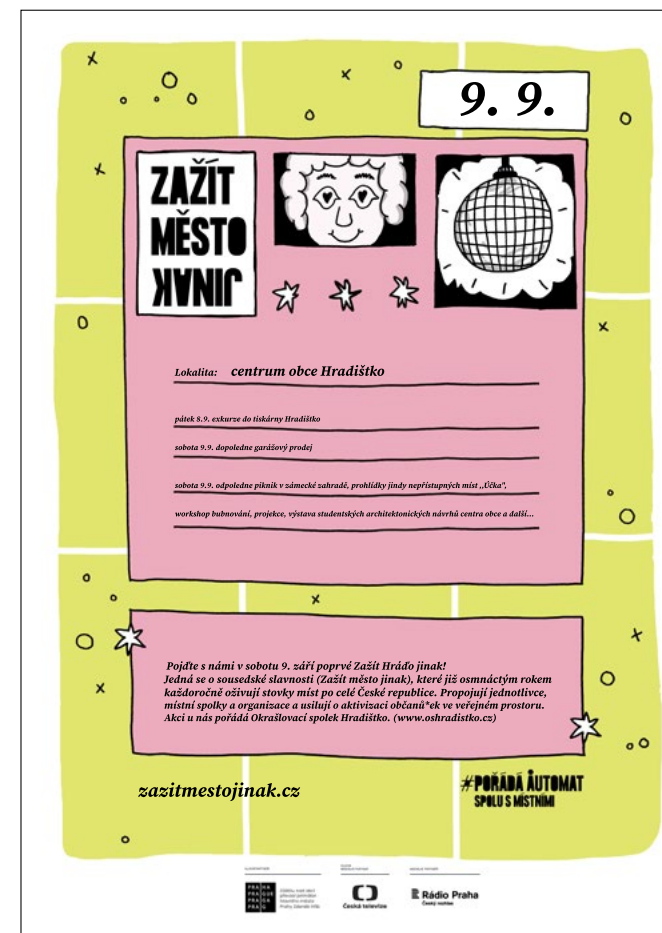
reality.sarka@gmail.com

+420 774 668 412

Marek Šlosar

reality.marek@gmail.com

+420 603 100 738

Autor: Jonáš Šafránek

Hradištko společně

2023

PARTICIPATIVNÍ ROZPOČET

Máte nápad, jak změnit Hradištko?
Navrhněte projekt!

Podávání návrhů:
od 1. května do 31. července 2023.

Rozhodneme společným hlasováním!

Hlasování proběhne od 1. do 30. září 2023.

Více na: <https://www.hraditko.cz/participativni-rozpocet/>

Milí sousedé,
zve vás na první ročník GARÁŽOVÉHO VÝPRODEJE, který se uskuteční na Hradištku
v rámci připravované akce ZAJÍT HRADIŠTKO HRÁDKO JINAK

9.9.2023 od 10:00 do 14:00 hod.

Akci organizuje Okrašlovací spolek Hradištko.

O co jde?

Můžete nabídnout cokoliv co vám v domácnosti zabírá místo, co už nepotřebujete, ale někdo jiný by to ještě potřebovat mohl nebo by mu to udělalo radost? Hledáte něco, co se vám nechce kupovat nové, potřebujete to jen na chvíli, chcete šetřit planetu a nepotřebujete mít všechno nové? Pak se akce týká právě vás. Nabídnout můžete oblečení, boty, knížky, staré LP desky, hračky a další věci pro děti, sportovní vybavení, nádobí, nářadí, výpěstky z vlastní zahrady, přebytek stavebního materiálu, apod.

Jak se zapojit?

Kontaktujte nás na e-mailu: zazithradoinak@gmail.com.

My vám pošleme odkaz na přihlašovací formulář a tipy, jak se na prodej připravit. Vaši adresu označíme do mapy, kterou následně zveřejníme, aby vás zájemci o nákup našli.

Co to stojí?

Vůbec nic.

Můžu se zapojit i když nemám garáž?

Ano, prodej proběhne u vás na zahradě, před domem, garáž není podmínkou. Podmínkou je mít věci k prodeji a chuť se potkat s lidmi, kteří se k vám přijdou podívat co nabízíte.

Jaké jsou výhody?

Výhodou je, že se snadno zbavíte věcí, kterých se zbavit chcete, nikam nemusíte nic vozit, získáte dobrý pocit, že z vašich nepotřebných věcí není odpad, ale naopak dělají ještě někde radost, možná se seznámíte s někým, koho zatím jen potkáváte v ulici, nebo se pod delší dobou setkáte s kamarádem, kterého jste dlouho nikde nepotkali... možná získáte trochu peněz, ale ty nejsou na tom celém nejdůležitější.

Přijem přihlášek do garážového prodeje bude probíhat od 1.6. 2023
(Mezinárodní den dětí) – 21.8.2023 (55. výročí invaze v roce 1968).

Podmínky a ceník inzerce najdete na:
www.hraditko.cz/moznosti-inzerce-ve-zpravodaji

